

Yeniden • • • Millî

MÜCADELE

**BEYNELMİLEL YAHUDİLİĞİN
İHANETLERİ DEVAM EDİYOR...**

**TÜRKİYE'DE
HORTLAYAN
ERMENİSTAN**

5 MAYIS 1970

SAYI : 14

İLMÎ SAĞ

**İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO-
TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK
YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR.!**

14

Hristiyan milletlere tanınan imtiyazlar, Hristiyan menşeli cariyelerin saraya sokulması, dönmeliğin nüfuz kazanma gayreti, iktisadî vasıtalarla sessizce hâkimiyet, Hristiyan tebanın taassubla İslâm düşmanlığı ile ateşlenmesi, Yeni-çeri ocağına dolayısıyla yaptırılan isyanlar ve ardı kesilmeyen harpler; Hristiyan ideolojisinin özet olarak söylediğimiz savaş şekillerini teşkil etmiştir.

Daha evvel verdiğimiz izahatı hatırlayalım: Fert veya millet bir ideolojiye imân ederse; inanç düşünce, her türlü hareket ve nizamda da o ideolojinin tezâhürleri hâkim olur.

Düşünce; bir fikir veya hâdise hakkında, ideoloji açısından bir değerlendirme dir. Örf, âdet, itiyat, teâmül, fert veya cemiyette, bir ideolojinin tatbikatından doğan hareket modelleridir. Bir hareket, bir ideolojinin yaşanma şeklidir. Kavga bir ideolojinin tehakküm gayretinin ifâdesidir.

Düşünce, his, hareket ve hayat nizamı, ideolojinin tezâhürü olunca, hareket şekillerinden biri olan savaş da ideolojinin tezâhürü olmaktadır. İki örf şekli arasındaki rekabet, gerçekte iki farklı ideolojinin savaşmasıdır. Eski Türk kıyâfeti ve Avrupa kıyâfeti arasındaki rekabet, gerçekte iki ideoloji arasındaki çarpışmadır. İki kültürün doğuşu, kültürlerin anası olan doktrinlerin kavgasının, kültür savaşına haline gelmesidir.

İki askerî kudret arasındaki çarpışma da, ideolojilerin çarpışmasını aksettirir. Siyasî, iktisadî ve içtimai çarpışmaların temelinde yatan asıl çarpışma, ideolojilerin kavgasıdır. Zirâ, insanın his, düşünce ve hareketlerine hâkim olan âmil ideolojidir. Bu ideoloji ferde, irâde, imân, akıl, taklit, örf veya nizam kanalıyla yerleşmiş olsun farketmez. Ferdin ve cemiyetin bütün faaliyetlerine ideoloji yön verir. Bu unutulmamalıdır.

İdeolojilerin mâhiyetinden çıkan ikinci kanun; ideoloji çarpışmasının çok değişik şekillere bürünebileceğinden ibârettir. Bu doğuş topyekûn ve sınırsız bir harbi gerektirir. Bu harp, insanın bütün imkânlarını kullanır. Psikolojik, siyasî, iktisadî ve askerî savaş şekilleri altında harp, ideolojilerin savası olarak devam eder.

BİR İDEOLOJİ ANCAK BAŞKA BİR İDEOLOJİ TARAFINDAN YIKILIR —

«İdeolojinin yıkılışı» tâbiri ile bir ideolojinin hayattan uzaklaşmasını kastediyoruz. En iptidai bir ideoloji dahi, bilgi alanında yaşayabilir. Avusturalya yerlilerinin veya Asteklerin inançlarının ilim âleminde bilinişi gibi... İdeoloji bir vakitler inanç, düşünce, his ve hareketlerin kontrol cüsü iken, bir müddet sonra itibarını kaybedebilir. Bu kayboluş ya kısmî, ya da tam olur. Kısmî itibar kaybedişi siyasî, iç-

timai veya ahlakî sahada ideolojinin otoritesinden şüpheleniş demektir. Bir millete muvaffakiyet temin etmiş bir ideoloji askerî, siyasî, içtimai mağlubiyetlerin sebebi olarak görünebilir. İdeolojinin liderliğinden bu şüphe, ideolojinin kısmî tasfiyesidir.

Avrupada Papalığın önce siyasî, sonra fikrî ve manevî otoritesinden şüphe, Papalığın zahiri siyasî hâkimiyetine son vermiş; bilâhare Papalığın fikrî ve manevî liderliğinin kısmen tasfiyesi ile neticelenmiştir. Materyalizmin zuhuru ve inkışafı bu zaafı çoğaltmıştır. Ancak Hristiyanlık ahlakî, fikrî ve kısmen siyasî sahada hâkimiyetini koruyabilmiştir.

Osmanlı imparatorluğunda batılılaşma cereyanları, ekseriyâ mevcut islâmî yaşayışı red noktasından, hareket etmiştir. Bu durum, İslâm ideolojisinin siyasî, askerî ve fikrî liderliğinden şüpheyi kamçılamış ve asırlardan beri süren ideolojik kavga, Osmanlı imparatorluğunun askerî, siyasî, fikrî ve iktisadî yapısının yıkımı ile tamamlanmıştır.

Şurasını ilâve edelim ki; bir siyasî kadronun, millet ideolojik yapısına yabancı bir ideolojiyi veya taklitlerini bir millete empozesi dâimâ başarısız kalmıştır. Hayalî ve insan yapısının zarûretlerine uymayan islah denemeleri, yeni mağlubiyetlerin ve buhranların anası olurlar.

Bir ideoloji, ancak çok daha haysiyetli bir ideoloji tarafından tasfiye edilebilir. Putperest ideolojilerin, Hristiyanlık ideolojisi tarafından tasfiyesi; müsrîk ideolojilerin Yahudilikce yutulması ve İslâmın kendi hâricindeki bütün akideleri kolaylıkla tasfiyesi bu kâidenin tatbiki misalleridir. Bir ideoloji, ancak hakka dayanan ve insan yapısının zarûretlerine uyan başka bir ideoloji tarafından tasfiye edilip hayat hârici kılınabilir.

Aksi hal, yani, hakka dayanmayan bir ideolojinin siyasî, askerî ve iktisadî muvaffakiyetinin neticesi olarak, bir milletteki siyasî, iktisadî ve askerî yapının değişmesi millet ideolojisini tam tasfiye edemez. Bu buhran günlerinde, millet ideolojisi yaşamak ve yıkılmamak için binbir tezâhür yolu ve kavga şekli ihdas eder. Millet ideolojisi, cebir ve tazyikin resmîleşmesine rağmen, milleti bir mukavemet teşkilâtı hâline getirir. Millet ideolojisi, buhranın ve mağlubiyetin ızdırabı içinde, daha çok sevilir, sayılır ve otoritesine kavuşur.

İslâmın buhran tarihini bunu gösterir. Haç seferlerinin, Moğol tazyikinin ve Bâtınî hâkimiyetinin yıktığı siyasî, içtimai, iktisadî ve askerî yapı ideolojinin yıkılması yüzünden kısa zamanda yeniden dirilmiştir.

Bütün İslâm milletleri ve dünya mil-

letleri tarafından ibretle incelenecek olan İstiklâl Savaşımız da; çöken bir siyasî, askerî ve iktisadî yapıya rağmen şahlanan bir ideolojinin neler yapabileceğini gösterir.

Netice olarak deriz ki; haklı bir ideoloji siyasî, iktisadî ve askerî mağlubiyetleri ne rağmen, mutlak manada tasfiyeye uğramaz.

Ancak kısmî tasfiyelerle siyasî, iktisadî ve askerî otoritesini kaybedebilir. Haklı ideoloji, şartlar doğunca, yeniden milletlerin kurtuluş bayrağı olur.

Haksız bir ideoloji ise; askerî siyasî ve iktisadî mağlubiyetlerin itisi ile tam tasfiye çukuruna yuvarlanır. Bâbil, Etf, Asur, İran ve Roma ideolojilerinin tasfiyesi gibi.

«Bir ideolojinin liderliğinden şüphe ve onu inkâr, ideolojinin yıkılışıdır» dedik. Ancak bir ideolojinin yıkılışı kendiliğinden olmaz. İdeoloji, farklı ideolojilerin darbeleriyle yıkılır. Çarpışan iki kuvvet, ideolojiye bağlı iki kuvvet demektir.

Zafer! ideolojisi hakka dayanan ve ideolojisi uğrunda gerçekten fedakârlık gösterenindir. Bir toplum, ideolojisine olan imanını gevşetmişse, o ideolojinin ulviliğine lâyık olmayacak bir sefaleti, kendiliyle hazırlamışsa, haksız bir düşmanın iğrenç darbeleri ve tecavüzlerine muhâtab olur. Mücadele etme ehliyetini yitirenleri şerefsizce bir hayat beklemektedir. Gerçek hayat, hakka dayalı ideolojisi uğrunda mücadele eden toplumun ve fertlerindir.

Bu tesbiti, tamamlaması gerekli ikinci tesbit de; bir ideolojinin liderliğinden şüpheleniş temin için, farklı ideolojilerin birleşmesidir. Meselâ; İslâm ideolojinin tasfiyesi uğrunda, Hristiyan ve Sion dünyasının çirkin gayretleri... Asırlardan beri süren psikolojik, siyasî, askerî ve iktisadî bir harp milletin hayatını karartmıştır.

Bir ideoloji hayattan uzaklaştırılınca, hayatı başka bir ideoloji tanzim etmeğe başlar. Bu yeni ideoloji, daha evvelki ideoloji çökerten ve yıkan ideolojidir.

Lâle devrinden itibaren, millet yapısına girmeğe başlayan Avrupa menşeli ideoloji tezâhürleri, millet ideolojik yapısını zaafa düşürmüştür. Böylece zamanımızda âzamî yüksekliğine varan, gayri-millî ideoloji tezâhürleri millet hayatını tam bir felâketin içine sürüklemiş buluyor. Bilhassa, büyük şehirlerden başlayarak, bütün cemiyeti saran gayri-millî ideolojilerin şekillerine bağlılık, yabancı ideolojilerin hâkimiyetini ilân ediyor. Bugün iktisat, siyaset, düşünme ve askerlik hayatımızda millî olanlar sür'atle azalmış buluyor.

Bu hal, millet olarak, ideolojik harbi kaybettiğimiz acı ifadesidir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Milletin iman, ahlâk, kül-
tür, tarih ve menfaatine
bağlı haftalık siyasî MİLLÎ
DAVA MECMUASI

Yıl : 1 — Sayı 14

SAHİBİ

★

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOC

★

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İSTANBUL

Telefon: 27 73 10

★

Fiatı : 150 kuruş.

Dizgi

SEN · AL MATBAASI

★

Baskı :

GÜNEŞ MATBAACILIK

T.A.Ş. Cağaloğlu · İst.

★

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

YA DEVLET BAŞA YA KUZGUN LEŞE

Bugün Türkiye beynelmilel yahudiliğin ve ajanlarının bilerek ve isteyerek, sebep oldukları bir anarşi denizinde bulunmaktadır. İki buçuk asırdan beri imparatorluğumuzu sinsi bir harp-
le çürüten, sendeleten ve görülmemiş bir ihanet-
le yıkan beynelmilel yahudilik ve köleleri müca-
delenin son safhasına gelmiş durumdadır. 1683'
deki büyük mağlubiyetimizden sonra bir türlü
durmayan mağlûbiyet ve dinmeyen ızdırıp, Tür-
kiyemizi acilen çözüm bekleyen, son derece ha-
yatî meselelerin içine itmiştir. Üç kıta üzerinde
yükselen zafer sancakları, yedi denizde dolaşan
zafer armadaları; küçük bir ortadoğu devletine
zayıf bir ekonomiye, geri bir tekniğe kendiliğin-
den dönüşmedi.

Tarih ve hayat derin bir görüşle tetkik edi-
lirse, görüldü ki en ufak bir canlıdan, milletle-
re kadar bütün hayat neveleri arasında kesin bir
mücadele vardır. Bu mücadele milletlerin haya-
tında, en kati şekliyle belirir. Sulh ve harp mü-
cadelenin değişik şekilleri olarak, birbirini takip
eder. Harp değişik vasıtalarla devam eder. Psi-
kolojik ve ekonomik harp kesintiye uğramadan
devam eder. Psikolojik harp, bir milletin ideal-
lerini alçaltmağa, imanını çürütmeye, ahlâkını
yok etmeye yönelir uzun vadeli psikolojik harp
adını alır. Bir milleti harp sahasında, yok etme-
nin yolu, o milletin iman yapısını tahrip etme-
le mümkündür. Milletimizin asırlık düşmanları,
bu gerçekten hareketle inanç ve ahlâk temelleri-
mizi zayıflatmağa gayret etmişler ve bunda kıs-
men muvaffak olmuşlardır. Uzun vadeli propa-
ganda veya psikolojik harp, propaganda, eğitim
ve kültür vasıtalarına sahip olarak, o milletin
ideallerini yıkmaya yönelir. Radyo, gazete, tiyat-
ro, sinema gibi propaganda ve kültür vasıtaları-
nın üniversite yüksek okul ve Robert Kolej ben-
zeri yerlerin gizli bir Mason diktası tarafından
avuç içine alındığı memlekette, millet olarak psi-
kolojik harbi kaybettiğimiz söylenebilir. Beynel-
millel Yahudilik ve ajanlarının Türkiye'de kültür,
eğitim ve propaganda vasıtalarının üzerindeki
kontrolü yıkılmadıkça, gerçek bir kurtulustan
bahis etmek mümkün değildir. İşte bu zehir ku-
san, ideallerimizi hergün çamurlara bulayan, ta-
rihimizle alay eden, dinimizi her Allah'ın günü
hakaretlere bulayan milletin kontrolü-
ne terk ve tevdi edilmedikçe zafer ümidi yok-
tur.

1683 mağlûbiyetimizden sonra arka arkaya
uğradığımız askeri mağlûbiyetler, kültürümüzün
yozlaştırılması ve ideallerimizin çamurlara bu-
lanması ile birleşince karşı konulmaz hale geldi.
Köksüz, doktrinsiz, methodsuz, kadrosuz olarak,
yapılan islahat hareketleri beynelmilel yahudili-
ğin içimizdeki ajanlarına imkân ve iktidar temin
etti. Rum, Ermeni, Bulgar, Sırp cemaatlerine, iha-
net, ihtilâl ve isyan hürriyeti verdi. 1839 dan
sonra ise devlet dairelerini doldurmağa başlayan
yahudi, Rum ve Ermeniler, ilerideki ihanetleri
için mevkiler elde ettiler. Ve kısa zaman içinde
Türk ekonomisini ellerine geçirdiler. Bugün ise,
Türkiye, ekonomisi itibarıyla dışarıya muhtaç ve
geri bırakılmış bir tarım memleketidir. Sanayisi-
ni tamamlamış milletlerin, yahudi ve Rum sim-
sarları tarafından soyulan bir ülkedir. Bu saye-
de millî gelirimizin %50 si İsrail'e, Yunanistan'a
ve yabancı diyarlara akıp gitmektedir. Faizle ve
Borsa oyunları ile çökertilen, istihlâkin şursuz
ca kamçılanması ile yıkılan, sürüklenen millî eko-
nomi, acınacak hale getirilmiş durumdadır. Ve
beynelmillel yahudilik, gayri millî sistemin ve
sahte demokrasinin siperine saklanarak, ihanet-
lerine devam etmektedir. Bugün millî kültür yoz-
laştırılmış, millî idealler alaya alınmış, millî eko-
nomi çökertilmiş, millî ahlâk yıkılışa sürüklen-
miş, din tesyif ve tahkir edilmiş ise; bunun bel-

li sebepleri vardır. Ve bunların başında Türkiye-
yi kasıp kavuran; milletimizi ekonomik, ve fikri
bir esarete sürükleyen yahudilik yer almaktadı-
r.

Yahudilik milleti haince soyar, ahlâkımızı
çürütür; ve satın aldığı hainler vasıtasıyla devle-
timizi ele geçirmeye çalışırken, muhtemel bir
millî uyanışı da imha etmeyi plânlanmış bulun-
yor. Türkiye'de ekonomik, kültürel, ahlâki ve si-
yasî zaafaların, sıkıntıların ve ızdırapların kayna-
ğı doğrudan doğruya yahudilik iken, yahudilik
uydurma düşmanlar ve sahte realitelerle millî
uyanışı durdurmağa çalışıyor.

İşçi, köylü ve namuslu patronu birleştiren
iman kardeşliği, millet ve devlet bütünlüğü, her
gün alaya alınıyor. Gerçekte asırlardan beri yaşı-
yan millî sistemimizde, emek ve sermaye aynı
mukaddes gaye için kaynaşmış ve birleşmiştir. İş-
çi, köylü, gençlik ve namuslu sermayedar, millî
ideallerimizin korunması uğrunda hayatlarını fe-
da eden ataların çocuklarıdır. Emekçi, sermaye-
dar, Proleter, sömürücü; ilerici, gerici gibi sade-
ce millet varlığını parçalamaya matuf ayrımları
ve körüklenen düşmanlıkları; iman, millet,
tarih ve vatan sevgisinin ateşinde yok etmeğe
mecburuz. Bu sun'î düşmanlıkları millet ile mil-
let düşmanları arasındaki mücadele haline getir-
mekle vazifeliyiz. Bu temel vazife yerine getiril-
medikçe, yahudiliğin ve ortaklarının milleti içten
yıkma harbine cevap veremeyiz.

Gün geçtikçe güçlenen millî mücadelemiz,
şimdi doğrudan doğruya silahlanmış komünist
çeteleri karşısında kesin bir karar arifesine gir-
miş bulunuyor. Lâtin Amerika, Ortadoğu ve Gü-
neydoğu Asya'da, komünizme ilerleme yolunu
açan, mücadele şekli, silahlı mücadeledir. Şu an
komünistler, Türkiye'deki fikir mücadelesini gö-
zü dönmüş bir silahlı mücadele kalıbına dökmüş
bulunuyorlar. Üniversitelerden sonra, Ankara -
Konya yolu üzerindeki kundaklama hadisesi si-
lahlı mücadelenin komünistler tarafından devam
ettirileceğini göstermektedir.

Bir zamanlar sosyal islahat, sosyal adalet
yaftaları ile ortaya çıkanlar, şimdi ellerinde si-
lah, omuzlarında fişeklik, kendilerini Küba dağ-
larında zannederek dolaşmaktadırlar. Sosyalist
ve devrimci maskeli komünistlerin tehdit, cebir
ve şiddetle üslendikleri fakülteler ve okullarda ha-
tır için yapılan aramalar bile silahların akla ge-
lebilen bütün çeşitlerini gözler önüne sermişti.
Bütün bunlar karşılığında siyasî iktidar, üniver-
siteler, basın ve bütün mesuller ne yapmıştır?
Birkaç iyi niyet gösterisi ve namuslu kalabilen
bir iki muhterem şahsın beyanatı haricinde,
müsbet hiç bir şey yoktur.

Hâlâ utanmadan, sağ-sol çatışması diye geve-
leyen yazarlar, çizirler, dekanlar ve kurullar kıp-
kızıl komünist tecavüzleri ile hayatını koruma
duygusu ile yapılan müdafaa ve mukabelele-
ri aynı gözle görüyorlar. Ruhi Kılıçkiran'ın hain-
ce şehid edilmesinden başlayarak, arkasında kan-
lı birer hatıra bırakarak milliyetçileri kursunla-
yan kızıl terör hâlâ takbih edilmeyecek mi? Eli
silahlı gözü dönmüş kızıl köpeklerin silah kul-
landığı üniversitede, hadiseleri hâlâ sağ-sol ça-
tışması diyerek tahrif edenin, ya aklından zoru
olması, yahutta katmerli bir din, devlet ve mil-
let düşmanı olması gerektir.

Artık, beynelmillel yahudiliğin milis kuvveti
komünizmin devlet eliyle ve kanun marifetiyle
tepelenmek zamanı geçmek üzeredir..

Zira, Türkiye'de komünizmi her ne olursa
olsun ezmeyi taahhüt etmeyen bir iktidarın, ya-
sama şansı yoktur.

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

SAĞ SOL ÇATIŞMASI DEĞİL KOMÜNİST TECAVÜZÜ

VAR

Son aylarda Türkiye'de meydana gelen hadiseler, milletçe içine düştüğümüz buhranın had seviyeye ulaştığını göstermektedir. Üniversitelerimizde ihtilâl plânları hazırlanıyor, kardeş kanı aktılıyor, beynelmilel politik güçler milletin evlatlarını birbirine kırdırıyor. Milletin alınteri ver-gilerle yapılan devlet malları tahrip ediliyor. Camiler bombalanıyor, İmam-Hatip Okulları kundaklanıyor. Bir avuç komünist partizanın tahriki ile eğitim faaliyetleri felce uğruyor. Milyonlarca liralık maddî zarar milletin sırtına yükleniyor.

Türkiye'de bunlara benzer hadiseler artık olağan hadiseler sayılmaktadır. Gün geçtikçe millet yeni hadiselerle karşı karşıya getirilmektedir. Dün dış düşmanlar tarafından yapılan ihanetlerin bugün, aldatılmış kendi evlatları tarafından teşahhlandığını esfle müşahade etmektedir. Ve ister istemez bu gidiş nereye varacağını sormakta, gerçek faillerin ve asıl sebeplerin ortaya çıkarılmasını şiddetle arzulamaktadır.

Milletin arzusu bu istikâmette gelişirken, mes'uller asıl sebebi teşhis etmiş gözükmemektedir. Bu sebep de her hadisenin bir sağ-sol kavgası olduğudur. Nerede bir hadise cereyan etse hemen, bunun bir sağ-sol çatışması olduğu söylenerek mesele geçirilmektedir. Zalimle mazlum, haklıyla haksız, düşmanla millet hep aynı plânda müteala edilmektedir. Meselenin bu tarz izahında fayda görülmektedir.

Millet varlığını tehdit eden bu silâhlı tecavüs hareketleri hadiselerle bellidir ki, bir sağ-sol çatışması değil bir komünist tecavüzüdür. Siyonizmin menfaatini milletimizin komünistleşmesinde gören yetiştirilmiş partizanların terör hareketleridir. Her hadise bugüne kadar bu damgayı taşımıştır. Zihinlerimizi yokladığımız zaman geçmişte olup bitenler bize çok şeyler hatırlatacaktır.

Binlerce müminin canına kasdederek Hisar Camii'ne bomba koyan, milletin çok zor şartlar altında inşa ettirdiği Birecik Köprüsünü kundaklayanlar, kılm pazartesi hadiselerinde halkın üzerine kurşun yağdıranlar kimlerdi?

Orta Doğu Teknik Üniversitesinde mehmetçiği çürük yumurta yağmuruna tutanlar, İstanbul'da Merkez Komutanının şapkasına tekme atanlar, «Demir ökçelerin şakırtısı geliyor» diye milletin göz bebeği varlığı ordusuna hakaret edenler, hangi ideolojinin müntesibleridir? Daha dün 29 Nisanda, Kızılay Meydanında komünistlerin şirretçe hareketlerine müsaade etmeyen bir Türk yarıbayına «Bundan sonra karşımıza çıkmayın, artık fazla karşılaştık» diye millî ordu düşmanlığını ortaya koyan soysuzlar komünistler değil mi idi?

Durum bu olduğuna göre neden hadiselerdeki komünist tecavüzleri gizlenmeye çalışılıyor? Bu milletin ordusunun «Millî Ordu» olduğunu haykırarakla «Halk Ordusu» yani kılm eşkiyalardan müştekkil bir ordu kurmaya çalışanlar aynı plân da gösteriliyor?

KOMÜNİST TECAVÜZLERİ KARŞISINDA MES'ULLERİN TUTUMU

Bulundukları mevkileri itibariyle millete hizmet ve onun varlığını her türlü tecavüzden korumakla vazifeli mes'ullerin maalesef, en azından komünizmin himayeciliğine varan bir gafletle meseleyi sağ-sol çatışması olarak ortaya koydukları görülmektedir. Bu türlü şen'i hareketleri yapanların millet düşmanı komünistlerin olduğunu ilândan kaçınmışlardır. Bu noktada Hukuk Fakültesi Dekanı'nın açıklaması son derece manidarlar. Komünistler tarafından makamında tehdit edilmiş olmasına, adliye koridorlarında yuhalanmaktan ancak arka kapıdan kaçmak suretiyle kurtulmasına rağmen, ne hikmettir bilinmez o da sağ-sol çatışması diye tutturmuştur. Hangi sağcı gelip bir öğretim üyesinin yakasına yapışmıştır? Hangi profesörün hürriyetini tahdit ederek tehditle yazı dikte ettirmiş, arkasından kurşun sıkmıştır?

Milleti kurtarmak iddiasıyla piyasaya sürülen solcu tipli anarşi sağ-sol çatışmasından değil, biz zat solun silâhlı saldırılarından doğmaktadır. Mesuller lâfı ağzlarında yutmayıp gerçeği söyle-seler dahı alandırıcı olurlar.

Eğer bu saydıklarımızın binde biri dahi sağcılar tarafından işlenmiş olsaydı çoktan kıyamet kopardı. 27 Mayıs öncesini ve ne idüğü belli Sıdk Sami ve Kubalının şamatalarını hatırlayanlar ister istemez bu sonuca varacaktır. Bu dekan da iyi bilmektedir ki, Üniversitede turnakları sökül-enler, yüzünde sigara söndürülenler, daha bin türlü işkence ile muhakeme edilenler, bu millete bağlı olmaktan başka kabahati olmayan sağcılardır. Bu türlü zulmü pervasızca icra edenler ise komü-

nistlerdir. Eğer üniversitelerimizde can emniyeti kalmamışsa milletin evlatları derslerine gidemiyorsa, kılm bayraklar çekiliyor, kılm enternasyo-neller terennüm ediliyorsa, aldıkacı misali idare-cilerin, profesörlerin en azından gafletinden ol-muştur. Bu gaflet ortamında ihtilâl şarkıları söy-leniyor, bir avuç kılm komünist buraları gerianı üssü, ihtilâl yuvası haline getiriyor. Atatürk Üni-versitesi rektörü Bıykoğlu'nun da ifade ettiği gi-bi, «Üniversitemiz ihtilâl üssü haline gelmiş-tir. Bazı öğretim üyeleri de bunları teşvik etmekte-dir». Profesörlerimiz en azından Bıykoğlu ka-dar uyanık olsalardı, adliyemiz sağcılar takipte, tevkifte gösterdiği vazifeshinliği (!) komünistle-re göstermiş olsaydı bugünkü kuşku ortama gelmezdi.

MİLLÎ GÜVENLİK KURULUNUN SON BİLDİRİSİ VE MİLLÎ ORDU..

Üst üste cereyan eden kanlı hadiseler ister istemez bu meseleye Millî Güvenlik Kurulu'nun da eğilmesini zaruri kılmıştır. Milleti açıkca tat-min etmiş olmamasına mukabil, bir başlangıç ol-ması bakımından ehemmiyetli olan bildiride ko-münistlerin şirretleğinden yakınılmaktadır. Yine bu kurul toplantısında görüşüldüğü üzere «Komü-nistler azınlıkta olmasına rağmen teşkilâtlıdır, çıkardıkları hadiselerle iç huzuru bozmakta, mil-lî bütünlüğü sarsmaktadır. Bu tecavüzler karşısın-da sağcılarda teşkilatlanmaktadır.»

Komünist tecavüzleri karşısında mes'uller su-sarsa devlet, kendi tebasının can ve mal güvenliğini koruyamazsa, Üniversitede evlatlarına işkence yapılır, zulmedilir de caniler yakalanmazsa mil-et silâhlı canileri durdurmak için elbet teşkilât-lanacaktır. İstiklâl harbinden arta kalan millet düşmanlarını kendi eli ile temizleyecektir.

Millî Güvenlik Kurulu müzakerelerinden an-laşmaktadır ki, çatışmaları, tecavüzleri başlatan-lar solculardır. Sağcılar, caniyane tecavüzlere kar-şı meşrû müdafa durumundadır. Bunun aksini dü-şünmek milleti ve milletin mücadelesini komü-nizmin hesabına mahkûm etmektir. Bütün vatan-sever subaylar iyi biliyorlar ki, Türkiye'de cere-yan eden her hadise solun kıskırtması, şımarıklığı ve tahriki eseridir. Ve hiçbir zaman milletin, o-nun düşmanlarını bir tutmamıştır. «Millî Orduya karşı «Hal Ordusu» isteyenler, bu milletin ordu-suna «Burjuva Ordusu» diyenler, «Demir Ökçell-ler» diye hakaret edenler aynı olamaz. Ordu, mil-lelin değerlerine bağlı olduğunu 29 Nisanda bir daha göstermiştir.

«Sizle fazla karşılaştık. Bir dahaki sefere karşılaşmayalım» diye havlayanlara «Mehmetçik» süngüyle mukabele etmiş, onlar da kuyruklarını sallayarak yuvalarına dönmek mecburiyetini his-setmişlerdir.

MİLLETİN ARZUSU

Millet bunca tecavüz karşısında rektörlerin sorumluluğunu, siyasi iktidarın acz ve lakaydlığını esfle takip etmektedir. Artık Demirel'in «Türki-ye'de kanun hakimiyeti vardır», «Devlet kuvvet-leri vazife başındadır», «Kişi güvenliği mevcuttur» gibi aslı olmayan efsanelerden zina getirmiş-tir. Millet lâf değil, tedbir istiyor. Kanunların mü-essir bir şekilde işletilmesini emrediyor.

YAHUDİLER MİLLÎ EKONOMİYİ NASIL YIKIYOR

Türkiye'de gün geçmezki bir yolsuzluğun hikâyesi anlatılmasın. Bir âdi ve iğrenç soygundan bahsedilmesin. Gün geçmezki inancımız, ahlâkımız, kültürümüzün, millî ideal ve değerlerimizin tahribi yanında, millî servetimize ve zenginliğimize darbeler vurulmasın. Tüyü bittirmedik yetimlerin hakları çarçur edilmesin. Nice mazlum müslümanın alın teri ve el emeği mahsulü dışarıya kaçırılmasın. Hain eller, düşman kafalar tarafından hazırlanan yolsuzluklar, sabotajlar, soygunlar, vurgunlarla millî ekonomi yıkılmasın.

Sayuarı sonsuz bu ihanet hareketleri birbirini peşi sıra takip eder. İşte Biz bunlardan sadece görülebilen, duyulabilen zeytinyağı yolsuzluğundan bahsedeceğiz.

1967 senesinde İzmir'de Gomel ve Zigna isimli iki şirket zeytin ve zeytinyağı ihracatı yapmakta idi. Gomel şirketi Reşat Gomel ve Sami Zigna Zigna şirketi ise Nesim Neon, Moiz Neon, Moiz Azriki isimlerindeki yahudilere aittir. Bu iki şirket, İsrail'den temin ettikleri parafin-likit denilen bir motor yağını 530 ton zeytinyağının içine karıştırmış, sonra da bu zehir tesiri yapan parafin-likitli zeytinyağları bir İtalyan Yahudi firmasına satarak ihraç etmişlerdir. Fakat yapılan danışıklı döğüş neticesinde yağlar muayeneden geçirilerek geriye gönderilmiş ve hâdisse bütün dünya zeytinyağı piyasasında şayi olmuştur. Bu şayanın yayılmasından sonra Türk zeytinyağlarına olan talep tamamen düşmüş, Avrupa pazarları zeytinyağımıza boykot etmişlerdir. Hâdiseyi takip eden sene Türkiye sadece 8 Ton zeytinyağı ihraç edebilmiştir Devlet Plânlama Teşkilâtı tarafından hazırlanıp hükûmete verilen bir raporda belirtildiğine göre, zeytinyağı skandalından evvelki altı ay zarfında 70 Milyon liralık zeytinyağı satan ülkemiz, 1968 yılında ancak 70 bin liralık zeytinyağı satabilmiştir. Böylece zeytincilikle geçinen Türk müstahsilli ve tüccarı mallarını satamamak veya çok düşük fiatlarla satmak mecburiyetinde kalmıştır. Ayrıca dünya piyasasında Türk zeytinyağlarına karşı boykot ilân edildiğinden Avrupa pazarlarını Yunanistan, İsrail ve İspanya'nın zeytinyağları istila etmiştir.

Zeytinyağının yanı sıra en değerli ihraç mamulümüz sayılan tütünümüz karşısında Avrupa pazarları isteksiz davranmışlar, tütün satışımızda % 24,5 nisbetinde azalma olmuştur.

MÜSTAHSİLİN ÇİLESİ

Bu iki yahudi firmasının yaptığı iğrenç sabotaj hareketi milletimiz için milyonlara mal olmuş, tarıma ve tarım ürünlerinin ihracına dayanan alış-verişimizi büyük nisbette sarsmıştır. Devamlı açık veren ihracat-ithalat dengesi tamamiyle bozulmuştur. Çoluğunun çocuğunun rızkını ağacından topladığı zeytine bağlayan köylümüz, oynanan oyundan habersiz sıkıntı ve ızdırabın pençesine terk edilmiştir.

İhanetleriyle milletimize büyük zararlar veren bu iki firmanın yahudi sermayedarları İzmir II. Ağır Ceza Mahkemesince yargılanmışlar ve be-rat etmişlerdir.

Türkiye'nin bir senelik asetik asit ihtiyacını kaçak olarak Türkiye'ye ithal eden, memleketimize 48 vagon kaçak porselen sokan, yurt dışına milyonlarca döviz kaçıran vurguncu sabotör yahudiler gibi onlarda delil kıfâyetizliği yüzünden beraat etmişlerdir. Sokakta on lira çalan bir kimse hırsız diye yakalanırken, milyonlarca liralık millî servete kıyan soyguncular takipsiz kaldılar.

Ne acıdır ki, bu sabotörler 1968 yılında zeytinyağı ihracatçıları kongresinde Türkiye'yi temsil etmişlerdir.

Türkiye'de millî ekonomiye yapılan bu sabotajlar ne ilkdir ne de son; ne birdir ne de ikidir. Milletimizin maddî hayatının temeli iktisadî bünyesi yüzelli - ikiyüz seneden beri sinsice darbelenmektedir.

Dünya tarihi birbirine düşman olan ideoloji-

ler kavgasının tarihidir. Farklı inanç ve ideallere bağlı milletler döğüşürler. Bu döğüşte bütün maddî ve beşerî imkânlar kullanılır. Maddî imkânların para ile ifâdesi ise iktisaddir. Bir milletin servetini, zenginliğini yıkmak, onu yaşama imkânlarından mahrum etmek demektir.

İktisat dahil bütün vasıtalar ideolojilerin mücadele vasıtaları yani silâhlarıdır. Farklı ideolojilere sahip milletler arasında topyekûn ve sınırsız bir harp vardır. Bu harp de siyasî, psikolojik, ahlâkî, kültürel, iktisadî, veçheler arzeder. Bir birine muhasım kuvvetler düşmanlarını yaşama mücadelesi ve müdafâ imkânlarını gizli veya açık bir iktisadî harple eritmeye ve yok etmeye çalışırlar.

İşte son yüzelli senedir Osmanlı tarihi bunun en canlı örnekleri ile doludur. Zeytinyağı skandalının gerçek mahiyetinin anlaşılabilmesi milletimizin asırlık düşmanı beynelmîl yahudiliğinin ve hristiyanlığın iktisadî politikalarını ve hazırladıkları ihanet plânlarını bilmekle mümkündür.

İKTİSADÎ YIKILIŞIMIZ:

Türkiye'de ekonomik yıkım tanzimat ile başlamaya başlamıştır. Bu tarihten itibaren kuvvetli bir halde bulunan tarım endüstrisi, hayvancılık ve el sanatlarına, büyük atölyelere dayanan endüstri; tanzimatın kozmopolit siyaseti yüzünden yıkılmaya Müslüman - Türk sermayedar; makedonlaşmış Avrupa endüstrisi ve komprador yah-

di, Rum, Ermeni zümresinin karşısında erimeye yüz tutmuş, kısa zamanda iflaslar birbirini kovalamaya başlamış, Türk tüccar himayesiz bırakılmıştır. İslahat hareketleri ve kapitülasyonlarla yabancı sermaye ve Yahudi, Rum, Ermeni tüccarı üstün imtiyazlara sahip olmuştur. Büyük imkânlarla ve imtiyazlara sahip olan gayrı müslimler, müslüman-sanayiye ve tüccarı yavaş yavaş tasfiye etmeye başlamıştır. Esnafı, sanatkârı millî idealere ve millî ekonomiye bağlayan Lonca teşkilâtı yok edilince, ticarî ahlâk Yahudi, Rum ve Ermeni tacirlerin sistemli çalışmaları ile yıkılmaya yüz tutmuştur. Devletin liyakâtsiz kadrolarına eline geçmesi, yabancı kuvvetlerin tesirine maruz kalması, onu millî sermayenin, millî sanayinin hamisi olmaktan çıkarmıştır.

Siyonizm ve hristiyan merkezler milletimizin iktisadî bünyesini tahrip edebilmek, zenginliklerini soyabilmek için en dâvası usuller ve metodları kullanmışlardır.

İŞTE BİR İHANET BELGESİ

Yirminci asrın başlarında dünya Yahudiliğinin siyonist kongresinde Yahudi tüccar ve politikacılar talimat tarzında aşağıdaki plân hazırlanmış ve bu plân harfiyyen tatbik edilmiştir. Hazırlanan bu hainane plânın birkaç maddesi şöyledir:

Madde 6: Hudutsuz lüks, baş döndürücü memalar icad etmeli ve çığınca sarfiyatı (istihlâk) teşvik etmeli.

Madde 7: Kalabalıkların vakitlerini oyunlar ve eğlencelerle oyalamalı, herkesi düşünmekten alıkoymalı.

Madde 13: Sanayinin ziraatî ezmesine imkân vermeli, böylece köylü sınıfını ortadan kaldırılsın.

Bu maddenin tahakkuku ve milletimizin esareti için beynelmîl siyonizm halen bütün imkânları ve vasıtaları ile çalışıyor. Köylümüzün gelir kaynağı ziraat, hayvancılık, meyvecilik ve sebzeçilik ölüme terk ediliyor. Köylü şehire veya Avrupa'ya hicret etmek mecburiyeti ile karşı karşıya getiriliyor. Anavatanını bırakıp şehirlerin fabrika muhitlerinde, gecekondu mahallelerinde sefalet bataklığına düşürülüyor. Sonra da şehirlerin her türlü dejenerasyon vasıtalarına muhatap oluyor. Asil Türk köylüsünü dinî ve millî duygularından koparmak için en âdi telkinlere, iğrenç vasıtalarla başvuruluyor. İşte zeytin ve zeytinyağını satamayan müstahsilli bekleyen âkibet de budur. Köyden şehire göçmek, şehirde köleleşmek veya köyünde sefaletle boğuşmaktır.

19. asrın sonlarına doğru içimizdeki fesat yuvası Fener Patrikhanesi, Ayvalık'ta açtırılmış olduğu İkonos Mektebi'nin ders programında milletimizi hançerlemek için şu metodları tavsiye ediyordu:

Madde 1 — Türkleri ezeli bir düşman olarak bütün hristiyanlara tanıtmak.

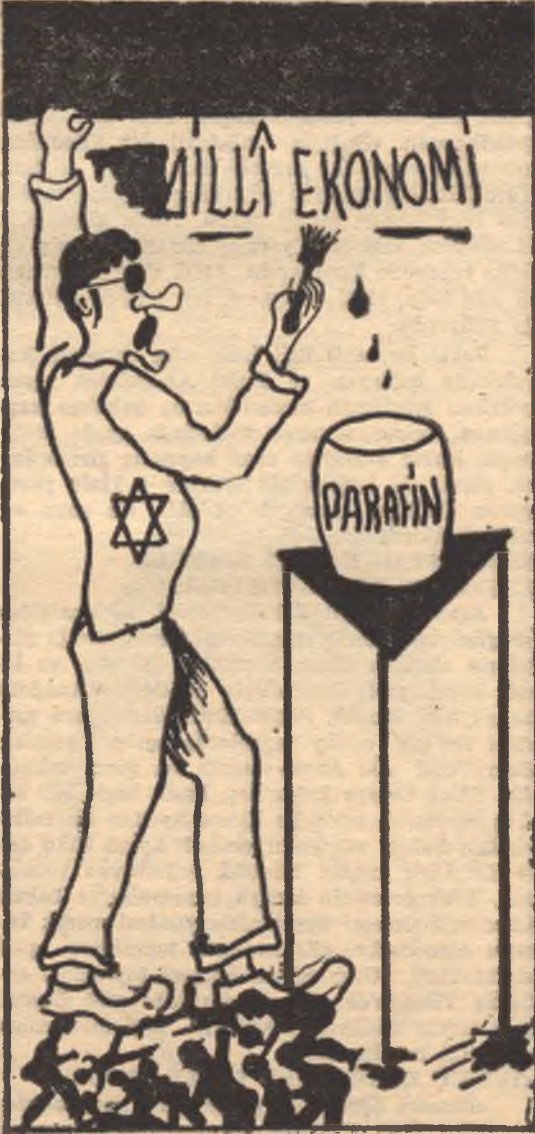
Madde 3 — Türkleri iktisaden çürütmek. Bunun içinde zengin Türkleri sakat ve hileli ticaret yollarına götürmek ve bol faizli krediler açmak.

Madde 4 — Türk mâmûlatının sahtelerini yapıp Türk müesseselerini iflasa götürmek.

İşte yukarıdaki usuller ve plânlarla çalışan düşman kuvvetler serhat boylarında at koşturan, şehit veren, kan akıtan şerefli ecdadın evlâtlarının iktisadî ve ticarî üstünlüklerini yıkmıştır. Yahudi, Rum, Ermeni ve diğer gayrı millî unsurlar son elli sene içinde mücadeleyi iktisadî sahaya kaydırarak, iktisadiyatımız üzerinde büyük bir hâkimiyet kurmuşlardır. Millî sanayinin, millî sermayenin canlanmasına millî iktisadın inkişâfına fırsat vermemişlerdir.

Bugün gayrı millî unsurların ve yabancıların sanayi ve ticaret hayatımızdaki tesirleri ithalât ve ihracat sahasında çok yüksek nisbettedir. Rakamla ifade edilirse % 90 ı bulmaktadır.

(Devamı 14. Sayıfede)

Beynelmîl Yahudilik bütün ihanetlerine rağmen cezasız bırakılmaktadır. Millet, millî ekonomisini çıkmazlara sokan düşmanlarından elbet hesap soracaktır. Ve zeytin yağı skandalı Türk ticaret hayatında kara bir leke olarak kalacaktır.

Bugün yurdumuzdaki Ermenileri de, dışarıdakileri de aynı kaynaklar tahrik etmektedir. Dışarıda Türkiye aleyhine yapılmadık bir şey bırakma yanlar, içeride bu ihanetlerini gizlemeye çalışıyorlar. Taşnak ve Hınçak'ın hatıralarını milletimiz daha unutmadı.

HORTLATILAN ERMENİSTAN HAYALİ

Doğu Anadolu'da müstakil bir «Ermenistan» devletinin kurulması tarihi hayli eskiye dayanır. 19 Ocak 1918 de Lenin ve Stalin'in beraberce imzaladıkları Sovyet Halk Komiserleri Şurası'nın kararı, Ermenileri şımartmıştı. (Ermeniler -S. Koças Sahife 216-.)

Dünya politikasını çizen Sionizm'in dürtüklemesiyle beraber fırtına koptu. Memleketimizin Doğu bölgesinde yaşayan ihtilâlcı Ermeni gürubü, Taşnak ve Hoybun komitelerinin başkanlığı altında bunca nimeti teperek, hücumla kalktı. Hiç birşeyden habersiz, Yemen'e, Trakya'ya döğüşmek için gitmiş evlatlarını bekleyen yorgun milletimiz üzerinde, hayvanları bile tiksindirecek katliamlara girişildi. İhtiyar kadın ve çocuklar evlere doldurulup, yakılıyordu. Genç kızlarımızın namusları kirletilmekle iktifa edilmiyor, göğüsleri balta ile parçalanıyordu. Nihayet bu katliamlar bahar günleri Van'da, Bitlis'te, Karsta' Kozluk'ta 600 bin millet evladını toprağa vermek le sona erdi. Şehitlerin cesetlerinin parçalarını bulmak çoğu kere mümkün olmadı. El'an Anadolu'nun en tenha patika yollarından geçerken bile görebildiğimiz yüzbinlerce mezarlığın yarısı, Ermeni isyanlarının artakalmış hatıralarıdır.

ERMENİ KATLIAMLARINA CEVABIMIZ

Ne yazık ki, Ermenilerin bu yaptıklarına cevabımız, onlara bakanlık koltukları tahsis etmek olmuştur. Dışişleri ve Bayındırlık bakanlıklarını defalarca deruhte eden Noradunkyan'ın, Kırkor Sinopyan'ın Davut Paşa'nın, PTT bakanı mareşal Garabet Artin Davut'un, Maliye bakanlığını yürüten Agop Kağozyan'ın ve parlamento'ya girmiş 47 Ermeni senatör ve milletvekilinin senelerce bu mevkilerde kalmaları ne haziir? Hayatlarını bu isyanlar sırasında gehit düşerek kaybedenlere sunulan en büyük armağandı (!) bu...

Geçmişin acı dersler vermiş hâtıraları hiç nazarı itibara alınmadan bugün de, Ermenileri devlet makamlarına getirme faaliyetleri sürüp gitmektedir. Üniversite kürsülerinde profesör, doçent gibi öğretim üyelerine rastlamak son derece kolaydır. İşte bunlardan birisinin yazdığı:

«Türkler ve Ermeniler yüzyıllarca birlikte kardeş gibi yaşamışlardır.» (Doç. Dr. Kevork Acemoğlu - 30 Haziran 1970 - Milliyet)

Bu kardeşliğin mahsulü olarak şu an elimizde vatanlarında şehit düşmüş 600 bin şehidimizden başka birşeyimiz yoktur. Ne biçim kardeşlik bu?... İdeolojisi bir olmiyan milletlerin kardeş olması mümkün değildir. Bu tür kardeşliklerin nelere mal olduğunu milletçe defalarca edindigimiz tecrübelerden çok iyi biliyoruz.

Ve bir daha tekrerrür etmemesi için son derece kararlıyız.

Beynelmilel Yahudiliğin asırlarca derbeliye-

rek yıkıma çalıştığı, fakat bir türlü yıkamadığı imparatorluğumuzun yıkılışında alet olarak kullanan Ermenilerin rolü büyüktü. Bir yanda Trakya'da soguktan, Yemen'de susuzluktan gehit düşerek eriyen ordumuzun başına bu sefer Doğu'da Ermeniler musallat olmuştı.

Rusya'nın kışkırttığı, Amerikanın silah ve para yardımı yaptığı Ermeniler, katliam sonucu birşey elde edemeyince başka bir çareye başvuruldu. Anadolu'ya Ermeni ithal edilecekti. Lübnan, Suriye, Rusya ve Amerikadan getirilen Ermenilerle de müstakil «Ermenistan» kurulamayınca, İngiltere yardımı koştı. Yeni bir teklif getiriliyordu. «Doğuda müstakil bir Kürdistan kuracağız vaadi ile karışıklıklar ihdas edelim. Kürdlerle Ermenilerin çıkarlarını bağdaştırabiliriz» fikri hemen tasvip gördü. Perde arkasındaki Sionizm, vazifesini yapmış olmanın vermiş olduğu rehavetle kasılıyordu. Artık sıra her zaman ki gibi hain, sinsi ve iğrenç bir şekilde sırtmağa geliyordu.

Fakat bu keyif hali fazla uzun sürmedi. Karakösedde başlayan ve Doğu Anadolu'da uçsuz bucaksız müslüman mezarlıklarına baktıkça kam çılanan, zulme uğrayan milletimiz ayağa kalkmıştı. Macar ovalarına nasıl haşmetle giriyordu sa, şimdi de katillerinin üzerine o kinle yürüyordu. İntikam almalydı ve aldı. Bu onun en tabii hakkıydı.

ERMENİSTAN HAYALİ ŞİMDİ DE BEYRUTTA HORTLATILIYOR

Aradan 50 yıl dahi geçmedi. Mehmetçiğin süngüsüyle, kadınlarımızın cephelere taşıdığı güllerle sökülüp atılan Yunan'ın, İstanbul ve İzmir hayali gibi, Ermeniliğin de Doğu Anadolu hayali hâlâ tazedir. Bütün Ermenilerin para yardımı ile inşa edilip geçenlerde açılışı yapılan Beyrut'taki «Öc Anıtı» bunun en güzel misalidir. Elini havaya kaldırmış, kesik başlı bir kadını sembolize eden bu iğrenç anıttan idarecilerimizin haberi var mıdır acaba? Aysin Utku adlı bir Türk kızının tükürük yağmuruna tutularak, Türk evlerinin kırılan pencerelerine bakan Lübnan diplomasi heyetimizin vazifesi merak konusu olmaktadır. «Ermenilerin toprakları geri alınacaktır», «Gasp edilen Ermeni toprakları gelişmiş Türkiye'de çöle döndürüldü» gibi Beyrut sokaklarını süsleyen dövizler, diplomatlarımız görebildi mi dersiniz?

«TÜRKÜ KÜRDÜ HER YERDE ÖLDÜR»

«Ermeni öğrenciler pazar günü geç vakitlere kadar West Hall önünde konuşmalar yapmış ve Ermenice millî marşlarını söylemişlerdir.» (The Daily Star - 7 Nisan 1970)

Öyle anlaşıyor ki, şimdilik Beyrut'ta söylenen «Ermeni millî marşının» birkaç sene sonra Ermeni profesörler tarafından üniversitelerimiz

de söyletirilmesine göz yumulacaktır. 1945 yılında Stalin'in Kars'ı Ermeniler için istemeğe gönderdiği diplomati Gurubyakof'un şimdi bu yükçisi olarak Ankara'da bulunmasının mânâsı derindir.

Ermeni'lerin müslümanlar hakkında düşündüklerini daha müşahhas olarak gösterebilmek amacı ile Taşnakutyun komitesinin teşkilatına verdiği emri aşağıya alıyoruz.

«Türk'ü, Kürd'ü her yerde, her türlü şerait altında vur.»

Bu emir, isyanlar sırasında harfliyyen tatbik edilmiştir. 600 bin müslümanın şehadetinin tek müessibi bulunan bu komitelerden bir tanesinin de, Osmanlı delegeşi Şerif Paşa'nın başkanlığında kurulması ne acı bir hakikattir.

Ermenileri Suriye sınırına sürmesi için Ankaradan verilen emri tatbik eden, fakat daha sonra «niçin bunu yaptın» diye idam edilen 24 yaındaki Urfa kaymakamının şehadetinden kim mes'uldür? Suçu vazifesini yerine getirmek olan bu genç kaymakamın kaatili yalnız hâkim Nemrud Paşa divanıdır. (Bak. İki Devrin Perde Arkası - H. Ertürk).

Bu sorunların cevabı hiç bir zaman verilmemiştir ve verilemeyecektir. Devlet makamlarına gayr-i müslimleri getirmek için adeta birbiriyeye yarış eden hain ve gafillerden tarihin almadığı intikam, mutlaka alınacaktır.

TARİHTEN İBRET ALINMIYACAK MI?

Ermenilere şunu hatırlatmak yerinde olur. Kıbrıs buhranı sırasında Yahudilerin sıra ile bir akşam cami ve mescitleri, bir akşam da kiliseleri bombalılarak Türk, Rum cemaatleri arasındaki harbin faileri olduklarını unutmamışlar. 1915 te oynanan oyunların perde arkası silüeti nasıl Yahudilikse, bugün Beyrut'ta başlatılan «Türk aleyh tarî gösterilerin» tertipçileri de Yahudilerdir. .1. Abdülhamide suikast için Yıldız Cami avlusunda patlattırılan bomba imalatçılarının Yahudiler olduğu su götürmez bir gerçektir. Bunca ihanet zulüm ve işkenceden sonra milletimizin şakaya veya merhamete gelecek tarafı kalmamıştır artık. Aksi taktirde Beyruta dikilen 20 metre yükseklik teki «şehidler(!) abidesi» veya «Öc anıtı» Ermeni milletinin yok oluş işaretini olacaktır.

Halen şehidlerimizin medfun bulunduğu topraklar üzerinde yeniden inşa edilmesi düşünülen «Ermenistan» Yahudilik ve Hristiyanlık tarafından desteklense bile, tatbikat safhasına konulmayacaktır. Ümid ederiz ki, Ermeniler 1915 isyanı neticesinden ibret alır. Dünyadan bilhaber siyasilerimizde tadbir almak gerektiğini belki hatırlar.

komünist dünyası

RUSYA'DA SILAVCILIK MI, YAHUDİLİK Mİ GALİP GELECEK

«Köpekler yorgan altında kavga ediyor. Yalnız, hepimizin gördüğü şey, yorganın kımıldadığıdır. Hangi köpeğin hangisini ısırıldığını bilmiyoruz.»

Yukarıdaki sözler, İngiliz Sovyetolojisti Leopold Labedz'indir. (Time 20 Nisan 1970)

Bir müddetten beri komünist dünyasında herkesin ilgisini çeken vakıalar cereyan etmektedir. Fransız Komünist Partisinde Roger Garaudy ile başlayan hareketlenme, Rusya'ya da sıçramıştır. Mecmuamızın geçen sayılarında kısmen naklettığımız hareketlenmeler, bugün artık komünizmin kaderini ilgilendirir hale gelmiştir.

Komünist liderlerin, parti içindeki yahudileri (Mikail Suslov, Aleksandr Şelepın) tasfiye etme yolunu tutmaları, Rusya'da anti-semitizmin günbegün artması, Rusya'nın İsrail'e karşı Arablara yardım eder görünmesi, Beynelmilel Sionizm ile, komünist partileri arasındaki münasebetlerde yeni durumların ortaya çıkmasına vesile olmuştur.

Eskiden beri sionizm hakkındaki tenkitleri daha çok başka ülkelerden duymak mümkündür. Halbuki artık bu tenkitler bizzat komünist partilerin bünyesinden çıkmaktadır.

EMPERYALİZM KENDİ İÇİNDEKİ ÇARPIŞMALARLA YIKILACAKTIR.

Komünizm bünyesi itibariyle tezatlarla dolu, insan ve cemiyetlerin fitratına aykırı bir ideolojidir. Tatbiki kanlı bir emperyalizm teessüs ettirmektedir. İnsan ise emperyalizme karşı isyan edecektir. Bu er-geç olacaktır. Emperyalist sistemler, insan bünyesinin isyanı neticesinde, yıkılışını durduramayacaktır. Bunun içindir ki, Komünizmin bünyesindeki karışıklıklar artmaktadır.

Herkes komünizme başka türlü mânâ vermekte; bunun neticesinde de anlayışlar değişmektedir. Bütün bunlar, elli küsur senedir yapılan tatbikatın doğurduğu bozgunu örtme çabalarıdır. Halbuki artık bunların saklanması imkânı kalmamıştır.

Garaudy, Liberal Komünizm diye bir hareketi geliştirmekteydi. Komünist Partisinin tekeliğini tenkit ediyordu. Sonunda Fransız Komünist Partisinden ihraç edildi. Çek Komünist parti başkanı Dubçek de aynı akıbete uğradı. O da liberalleşmeyi savunuyordu.

General Pyotr Grigorenko, «Leninist Normlar» dediği bir takım restore faaliyetlerden bahsetmişti. Hemen tımarhaneye gönderildi. (Newsweek, 27 Nisan 1970).

«Sovyetler Birliği dışında ayrı bir Leninizm cereyanı oldukça kuvvetlidir. Buna «Güler Yüzlü Sosyalizm» ismi verilmiştir. Sovyetler Çekoslovakya'yı işgal ettiklerinde duvarlar üzerine yazılmış olan şu ibareleri buldular. «Lenin uyan! Brejnev çıldırdı.»

Ernst Fischer, Ernst Bloch, Robert Havemann gibi kişilerin görüşlerinde «Liberal Leninizm»in açık işaretlerini bulmak mümkündür. Yukarıdaki şahıslardan birincisi, Avusturya Komünist Partisi Merkez Komitesi Üyesi; ikincisi, Batı Almanya'da komünist bir filozof; üçüncüsü de komünist bir kimyacıdır. Ve bunlar, komünist partisi tarafından gereken cezaya çarptırılmıştır. (Newsweek, 27 Nisan 1970)

Öte yandan Nasyonalizm cereyanları da gelişmektedir. Meselâ L'express dergisinin 13 Nisan 1970 tarihli nüshası bu mevzuda şöyle yazmaktadır. «Bu boş ideolojide yalnız nasyonalizm yeniden doğuyor. Merkezde bir büyük Rusya nasyonalizmi, bunu çevreleyen bir çok küçük korkutucu nasyonalizmler... Moskova'da Kızıl Meydan'da, mezarının dibinde Lenin'in ihanet salgısı saçan putu, Proleteryanın parçalanmasına yardım ediyor.»

Leninin 100. doğum yıldönümü münasebetiyle Moskova'ya giden Kırım Türkleri de ellerinden alınan hakların iade edilmesini, Kırımı gümeye müsaade edilmesini istemişlerdir. Bu istekler senelerdir Kırımlı, Kafkasyalı, Azerbeycanlı, Türkistanlı kardeşlerimizin hürriyet çığlıklarıdır. Ama bu çığlıklar sürgünle susturulmuştur. Şimdi Kırım Türklerine ne yapıldığı malum değildir. Tahmin edilebilirki, şimdiye kadar diğer

Gribe yakalananlardan bir diğeri Podgorni görülüyor

kardeşlerimize yapılan zulümlerin bir örneği onlara da tatbik edilmiştir mutlaka...

Komünizmin zulmünden bıkmış bir diğer grup da «Demokratlaşma»dan bahsetmektedir.

Bütün bunlar Mikail Suslov ile Alexandre Şelepın hakkında hastalık söylentileri çıktığı zamanda Sakharov'un gönderdiği bir mektupta dercedilmiştir. Sakharov mektubunda Sovyetler Birliği hakkında şu ıslahat yollarını teklif etmektedir.

1 — Partinin ve hükümetin yüksek yetkili lerinden, demokratlaşmayı mümkün kılacak bir beyanat gerçekleştirmelidir. Zira aydınların ve gençlerimizin büyük bir kısmı demokratlaşmanın lüzumunu idrak etmektedirler. Rusya ölümlü bir tağralaşmaya doğru gidiyor. Bu yıkıma karşı tek çare: Düzenle, eğitme, demokratlaşmadır.

2 — Efkârı umumiye üzerinde çalışmak için bir enstitü kurulmalıdır.

3 — Yabancı radyo yayınlarını dinleme ya sağını kaldırmalı, yabancı kitaplara serbestlik tanımalıdır.

4 — Siyasî suçlular için umumî af ilân etmelidir.

5 — SOVYET TOPRAKLARI DAHİLİNDE KULLANILAN PASAPORTLARDA ETNİK İŞARETLER KALDIRILMALIDIR.

6 — Eğitim alanında reform yapılmalıdır.

7 — Stalin devrinde zulme uğramış milletlere haklarının iadesi gereklidir.

Sakharov, Turchin, Medvedev, (Newsweek, 13 Nisan 1970)

Daha sonra Sakharov, Rus ekonomisinin feci durumundan bahsediyor. Misallerle anlattıktan sonra şöyle yazıyor:

«Ekonomimiz dört yol ağzına benzetilebilir. Birkaç arabanın bulunduğu bir zamanda bir trafik memuru trafiği kolayca ve çabucak idare edebilir. Fakat trafiğin artması, trafik sıkışıklığına sebep olur. Bu durumda ne yapılabilir? Soförler para cezasına çarptırılabilir ve polisler değiştirilebilir. Ama tek çözüm yolu, yolun genişletilmesidir. Ekonomimizin genişletilmesi için bir takım imkânlar dışarıda bulunabilir. (Newsweek 13 Nisan 1970)

Bütün hedefleri ekonomik olmasına ve bütün servet devletin kasasında toplanmasına rağmen Sovyet ekonomisi krizlerle karşı karşıyadır. Ve hâlâ krizlerin gerçek sebebi bulunamamaktadır. Kosigin'in, Podgorniy'nin, Suslov'un veya Şelepın'ın hastalıkları bahane edilerek azledilmeleri düşünülüyor. Bu hadiseler de ekonomik krizlerin sebep olduğu şeklinde yorumlar yapılıyor. Halbuki mesele tamamen ideolojiktir. Bunlar ko-

(Devamı 14. Sayıfede)

VATAN BÖLME

- 2 -

Ruslar, petrol arama ruhsatı karşılığında kendi adamları, ilk Kürdistan Cumhuriyeti'nin başkanı komünist Gazi'nin idamına bile müsaade etmişlerdi. İngilizler de yeraltı kaynaklarının durumunu tesbit etmek için, hemen ajan ve teknik elemanlar gönderdiler. Nitekim bir müddet sonra müsbet raporlar gelmeye başladı.

«İngilizler, Kürd Devleti kurmak istedikleri bölgede çok fazla maden olduğundan eminler» (26 Aralık 1919 - Türk meselesi ile ilgili 3. Toplantı shf. 258 - İngiliz Gizli Belgelerinde Türkiye - Erol Ulubelen)

Belgeler gösterdi ki; «Kürd Meselesi» nin kökü derinlerdedir. İngilizler, Ruslar, Amerikalılar, Fransızlar menfaatlerinin çarpıştığı her yerde daima «milletleri içten yıkmak» politikasını takip etmişlerdir. Bu politika muharref Tevrat'ın sarıh direktifidir. Vesikaları okumaya devam edelim:

«Kürd kabileleri, İngiliz ve Fransız hakimiyeti altına konacak. Kürdistan'da hiç bir şekilde Türk bırakılmayacak. Bir tek Kürd devleti mi, yoksa bir çok Kürd Devletleri mi kurulacak? Bu konu düşünülecek. Ermenilere, Amerika kanalı ile silah sağlanacak.» (26 Aralık 1919 - Shf. 966 V. No. 633)

Görülüyor ki sadece Irak veya İran Kürdlerini içine alacak bir devlet hususunda dahi tereddütler vardır. İstenilen ayrı ayrı yerlerde birçok küçük devletçikler kurmak, sonra da hepsini birden yutmak. Yukarıda ki ifadeyi muharref Tevrat'la karşılaştıralım:

«Ve herkes kendisine karşı ve herkes komşusuna karşı, şehir şehre karşı ve ülke ülkeye karşı cenk edecekler...» Tevrat-İşaya kitabı 19' Fesıl 2. Cümle)

«Ve milletlerin ülkelerinin kuvvetlerini harap edecekim... Herkes kardeşinin kılıcı ile düşecek.» (Tevrat - Hağgay kitabı - 2 Fesıl 22. Cümle)

Kardeşi kardeşe kırdırma politikası Kürd meselesinde bütün korkunçluğuyla ortaya çıkmaktadır.

«Bu hareketin —ırkçılık— Kürd Cumhuriyetinin içine sızması ve henüz genç olan Türkiye Cumhuriyeti'ni, kendi kardeşlerinin eliyle yatağında boğması tabii değil midir?» (La Nation Kurde Et Son Evolution Sociale Messoud Fany)

İngiliz siyaseti, Osmanlı Devleti'nin yıkılmasına yakın en hain devresini yaşıyordu. Osmanlı toprakları çar-çur edilmeye başlayınca, Yahudiler zühur etti. Bu sefer perde arkasına gizlen-

meye lüzum görmemişlerdi.

«Amerikan Yahudiler de Lloyd George'a telgraf gönderip, parçalanmış Türk yurdundan hisse istiyorlar.» (Londra Konferansı 14 Şubat 1920 - Shf. 42 - İngiliz Gizli Belgelerinde Türkiye)

«KÜRD - ERMENİ KARDEŞLİĞİ» SLOGANI :

Ermenilere müstakil bir Ermenistan temin edilemeyince, sun'î bir Kürd - Ermeni kardeşliği ortaya çıkarıldı. Oysa ki, Kürd'lerle Ermenilerin ideolojisi zıttı. Ermeni isyanları Doğu'da 600 bin Kürd'ü yok yere şehid etmişti. Buna rağmen, Yahudilik, «Kürd'lerle Ermeniler kardeşler» di-yordu. Bu slogan neden kullanılıyordu? Sloganın altında ki gerçek neydi?..

Doğu'da Ermeniler'in kardeşlerimize karşı giriştiği iğrenç katliamlar, yabancıları bile ilksindirmişti. Fakat Sionizm hâyasızdı. Hedefine varabilmek için her türlü kalıba girmekte bir beis görmüyordu.

«Kürdistan tamamıyla Türkiye'den ayrılmalıdır. Bağımsız olmalıdır. Ermeniler'le Kürdlerin çıkarlarını bağdaştırabiliriz. İstanbul'da ki Kürd delegesi Şerif Paşa emrimizdedir.» (26 Mart 1920 - Shf. 49 Vesika No: 33 Lord Curzon'dan Amiral Sir F. De Robeck'e)

«Kürd milliyetçileri, daha başlangıcından beri Arap ve Ermeni milliyetçileri ile kardeşçe bağlar kurmayı aramışlardır.» (Dana Adama Schmidt - Kürd meselesi)

Aslında Ermeniler'le dostça bağlar kurma isteği Kürt milliyetçilerinin değil, Beynelmilel Yahudiliğin isteği idi. Fakat Taşnak ve Hoybun'un başlattığı Ermeni isyanları bu hayalleri bir anda yıktı. Sionizm korktuğuna uğramıştı. Ermeniler'le Kürdler arasında büyük bir çatışma oldu. Yahudilik bu çatışmayı önlemek için büyük gayret sarfetti. Fakat muvaffak olamadı. Ermeniler yaptıklarının cezasını ağır ödediler.

«Beyazıt ve Karaköse de 11 bin kürt, Ermenilere karşı ayaklandı. Bu uzak bölgelere ve kuvvetlere karşı birşey yapamayız. Barış şartları müslümanların çok aleyhine ve Hristiyanların çok lehine. Üstelik, büyük Ermenistan hakkında ki söyletiler, Kürdleri Türklerin yanına itiyor»

LORD CURZON «KÜRT'Ü TÜRK'TEN AYIMAK ÇOK ZOR» DİYOR:

Türk ve İslamiyet aleyhtarı olarak tanınan İngiliz Dışişleri Bakanı Lord Curzon, nihayet gerçekleri teslim ediyor.

«Lord Curzon Kürd meselesinin zor bir mesele olduğunu ve İstanbul, Bağdad ve diğer yerlerde yaptığı incelemelerde Kürdleri temsil edebilecek hiç kimse bulunmadığını, Şerif paşanın kendisini Kürd temsilcisi gibi takdim etmesine rağmen, bundan emin olmadığını, Kürdlerin Türklerle beraber yaşamaya alıştıkları, esasen Kürdlerin Türklerden ayırmanın çok zor olduğunu ve bu işin ancak İngiltere ve Fransa tarafından manda yoluyla halledilebileceğini söyledi.» (San Remo Konferansı 19 Nisan 1920 - Vesika No: 5 Sahife 35)

İman, kültür, tarih beraberliği yapmış bir milletin öv evlâtlarını ayırmak için oyunlar tertiplendi. Tarih bu oyunların yaratıcısı olarak ilk plânda karşımıza Yahudileri çıkarıyor. Ne var ki suikastler istenilen biçimde neticelenmedi. Millet, bütün beynelmilel oyunlara karşı koydu. Lord Curzon'un itirafnamesine birçok yabancı yazarda katılmaktadır.

«Hakikatte uzun asırlar boyunca Kürdler, Türkiyeden ayrılma arzusu izhar etmemişlerdi. Onlarca Türklerle Kürdler arasında hiç bir fark yoktu.» (La nation Kurde 1933)

«Ben Anadolu'da ki seyahatlerimin sonucunda anladım ki, Kürdler politik bakımdan daha çok Osmanlı idarecilerinin dini yönlerine önem veriyorlardı.... Kürdler Türkiyenin bu görüşünden son derece memnundular.» (The Kurds - Hasan Arfa 1966)

Münakaşası girdilik mevzuumuz dışında kalan Lozan antlaşması esnasında, Yahudiye baha biçilmez kıymette hediyeler bol keseden veril-

Kürdistan'da bir Fransız kadın yazarı görülüyor. Doğunun ıssız dağlarında yalnız dolaşan bu kadının esas mesleği ne idi? Bütün bu zahmetlere ne uğruna katlanmıştı?

YE'DE

FAALİYETLERİ

mişti. İşte bu hediyelerden bir tanesi de Musul'du...

İngiliz politikası Musul üzerinde hassasiyetle durmuştu. Bunun sebebi vardı. Musul yalnız stratejik bakımdan değil, aynı zamanda petrol menbaı yönünden mühim bir mevkiydi.

«— Her gün 3 milyon fıclık petrol bu dar yerden geçmektedir.» (Daily News -12 Mart 1970 -Shf 20. A. Zahidi'nin demeci)

Türk diplomasi heyeti Musul'un bu hasletlerini bilmiyor muydu? Eğer bilmiyorduyse gafil bir diplomasi heyeti idi. Yok eğer bildiği halde Musul'u İngilizlere terk ve tevdi ettiyse kime hizmet etmişti?

Von Bischoff diyor ki:

«Eğer Kürt meselesinin Türkiye'nin başına daha neler açacağı ve İngiltere'nin nasıl zahmetlere girerek süratle bölgede Kürt varlığını organize ederek memleketin iç politika bakımından hassas olan bir suur noktasında birinci derecede bir propaganda merkezi yapacağı hatıra gelmiş olsaydı, Musul'dan o kadar kolay vazgeçilemezdi.» (Batının Batışı - N. Von Bischoff)

Asya ve dünya siyasetine jeolojik bakımdan ayrılmaz halatlarla bağlı olan bölge Doğu bölgesidir. Bilhassa Musul havzası. Bu yüzden İngilizler, Ruslar, Amerikalılar en kesif ve müessir faaliyetlerini bu temeller üzerine bina ettirmişlerdir. Ne yazık ki düşmanın bu hareketini jeopolitiği icabı, mutlak görmesi gereken idarecilerimiz ya bu gerçeği görmemişler, ya da görmemezlikten gelmişlerdir. Büyük ihanetlerle yıkılan imparatorluğumuzun yıkılış amillerinden birisi de, devleti idare eden gafil veya hain idarecilerinin devamlı hata ve ihanetleri olmuştur.

BİR KÜRT, KÜRTLERE İHANET ETTİ

İngiliz hükümetinin Kürt meselesiyle ilgili Kürdolog binbaşısı Noel, Doğu'ya gelir gelmez nüfuzlu Kürt beyleriyle tanıştı. İngiltere'de uzun zaman eğitim gören Abdülkadir Sait bunlardan biriydi. Kürt -Teali Cemiyetinin başkanı olan bu zat, Bedirhanlılar ile birlikte çalışarak Noel'in direktiflerini yerine getiriyordu.

«Binbaşısı Noel, Kürt beyleriyle görüş birliğine varırsa, bundan büyük faydalar sağlayacağını söylüyor. Bunlar İstanbul'da Abdülkadir ve Bedir Han ile, daha az tanınmışlarıdır. Bunlar şüphe uyandırmamak için Noel'den ayrı olarak Kürt bölgelerine gidecekler. (10 Haziran 1919 - Shf. 678 Vesika No: 451 - Amiral Sir A. Cathorpe'den Lord Curzon'a şifre E. Ulubelen)

Vatani İngiltereyi bırakıp, karışıklıklar içinde yüzen Doğu'ya binbaşısı Noel niçin gelmişti? Binbaşısının son derece güzel Kürtçe konuşabilmesinin anlamı ne idi?...

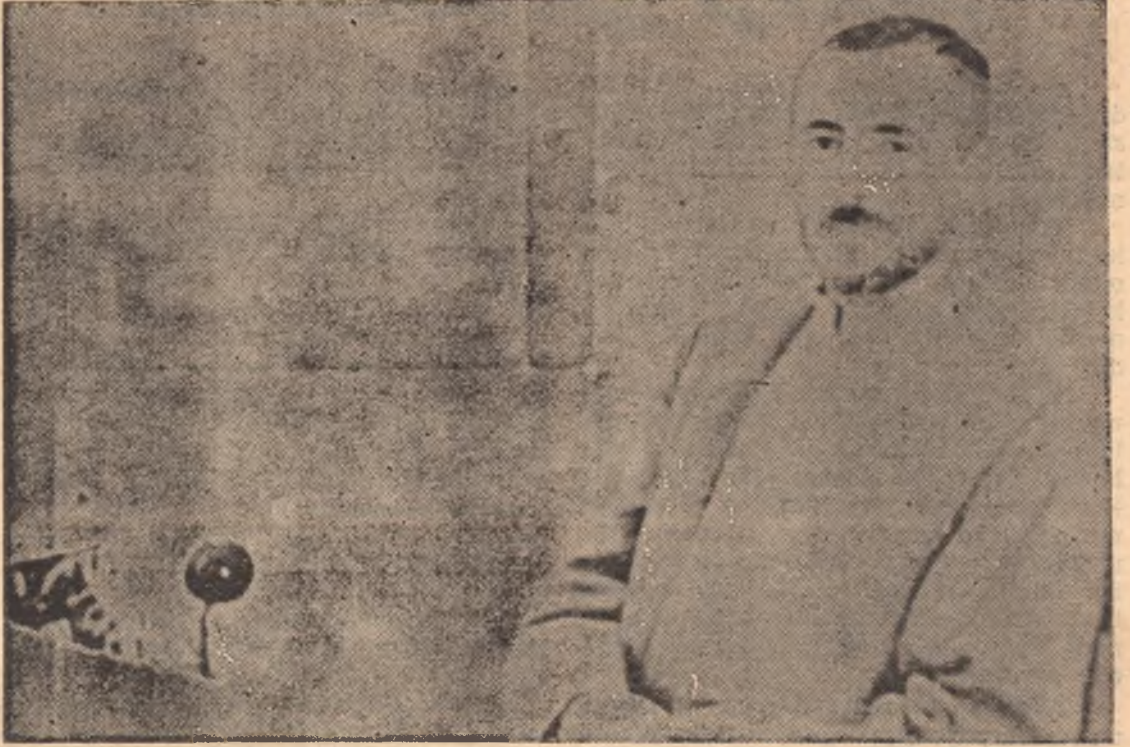
Binbaşısı kılavuzluk eden Abdülkadir Sait, bu ihanetini Diyarbakır'da asılmakla ödemiştir. Gaflet içinde yüzen Sadrazam Damat Ferit'in bu İngiliz ajanını kabinesine alması manidardır. Böylelikle Damat Ferit de, tarih önünde affedilmez hatalardan birisini işlemiştir. Acaba İngiliz mason localarının baskısı mı Abdülkadir'i Osmanlı kabinesine aldirtmişti?

KÜRT DELEGESİ ŞERİF PAŞA GECE KULÜPLERİNDE :

«Kürdler daima dindar olmuşlardır.» (The Kurds - Hasan Arfa London 1966)

Memleketimizin Doğu bölgesinde yaşayan kardeşlerimiz dinlerine son derece bağlıdır. Osmanlılar zamanında bütün bir millete şan ve şeref getirmiş bu din için hâlâ yapamayacakları fedakârlık yoktur. Bu gerçeğin beynelmilel Yahudilik tarafından teşhisi, şimdi meyvelerini gördüğümüz hainane plânların hazırlanmasına yol açmıştır. Bu bakımdan Doğu meselesini incelediğimizde, beynelmilel Yahudiliğin bazen hristiyanlık, bazen de Ermenilikle ittifakına sık sık rastlayacağız.

Osmanlıların başına nasıl gafil veya hain idareciler musallat olmuşsa, Kürdlerin de başına düşmanlarımız ajanlarını yerleştirmek için gayret göstermişlerdir. Bunlardan biri de Şeref Pa-

1946 da resmen kurulan Mahabad Kürdistan Cumhuriyetinin ilk başkanı Muhammed Gazi Komünist olan bu zat, İngilizlerin teklifi ve Rusların müsaadesi ile asılmıştır. Gazi «Rus Dostluğunun» kurbanlarının ne ilki, ne de sonucusudur.

sa idi.

The Kurds isimli eserin yazarı Şerif Paşayı şöyle anlatıyor:

«Paris'te eski bir diplomat olan, Kürd Şerif Paşanın başkanlığında Hoybun adlı bir komite kuruldu. Ben onu çok iyi tanırım. O birinci dünya harbinde Monte-Carlo'da benim babamın villasının hemen yanındaki «Mon Keif» adlı villada otururdu. Eski bir Türk grandesi idi. Şampanya, gece kulüplerine ve genel olarak iyi hayata düşküncü. İstedikini yapacak kadar da parası var gibi gözüküyordu. Biz onu sık sık görürdük. Ve onun hakkında sonradan çok şey öğrendim. O bir Kürt'tü. Kürdlerin bağımsızlık mücadelesinde çok aktif idi. O Kürdistanın kurulmasını istediği topraklarda bir Ermenistan kurulmasını kabul ettiği gibi, herhangi bir Rus veya Türk tehlikesine karşı beraberce bağımsızlıklarını korumak için Ermenilere ricada bulundu.» (The Kurds - 1966 Hasan Arfa.)

Muhterem okuyucularımızın ve Doğulu kardeşlerimizin dikkatlerini çekmiştir. Ermeni Hoybun komitesinin 600 bin Doğulu kardeşimizi sehit ettiğini, yabancı eserler bile zikretmektedir. Bütün bu iğrenç katliamlara rağmen Şerif Paşanın başkanlığında böyle bir komitenin kurulması dehşet verici bir vaki'dir. Aynı Şerif Paşa Kürdlere bağımsızlığın temini için (!) Ermenilere dahi ricada bulunuyor. Bu Şerif Paşa. Kürdle-

ri temsil edebilir miydi? Asla...

Doğu meselesinde İngiliz politikasını bu kadar anlatmakla iktifa ederek, Rus politikasına geçelim.

Son senelerin aktüel mevzuu haline gelen Doğu meselemizin komünistler tarafından ele alınarak dejenere edildiğini görüyoruz. Komünistler her memlekette millî davaları istismar ederek ihtilale yönelirler. Tertip edilen Doğu Gecelerinde, Doğuyla hiç alakası olmayan, bir kelime Kürtçe konuşmasını bilmeyen müseccel komünistlerin konuşmaları, düşünülecek bir konudur. Bu tür toplantılar ve konuşmalar, gerçekten ızdırıp kaynağımız olan bu meselenin dejenere edilmek istendiğini göstermektedir.

«Sosyalistler, bazı idealistlerle hattâ bazı din dar unsurlarla siyasi faaliyet için anti-empervalist (bağımsız) ve anti feodal (Demokrat) bir cephe kurabilirler. Fakat biz onların idealizmini veya doktrinlerini asla tasvip etmeyiz.» (Yeni Demokrasi - Mao Tse Tung Shf. 64)

Komünistler ihtilali gerçekleştirebilmek amacıyla geçici olarak vatanperverlerle ittifaklarda bulunurlar. İhtilali gerçekleştirdikten sonra ise bu grupların tasfiyesi yapılır. Nitekim Türkistan da Galiyef, Macaristan'da Beneş ve partisi komünist olmadıkları halde aldatılarak ihtilal ortamı için komünistler tarafından kullanıldılar. Daha sonra hunharca katledilerek, tasfiye edildiler.

SEVR ANTLAŞMASINDA OSMANLI İMPARATORLUĞU TOPRAKLARININ TAMAMEN PAYLAŞTIRILMASI VE MİRAS MESELESİNDE BİR KÜRD YURDUNUN ORTAYA ÇIKARILMASI GENİŞ BİR YER İŞGAL ETMEKTEYDİ

HAKİKATTE UZUN ASIRLAR BOYUNCA KÜRDLER TÜRKİYE'DEN AYRILMA ARZUSU İZHAR ETMEMİSLERDİ. ONLARCA TÜRKLERLE KÜRTLER ARASINDA HiÇ BİR FARK YOKTU.

LA NATION KURDE ET SON EVOLUTION
SOCIALE MESSOUD FANY - PARIS 1933

Savcılık mı, yoksa Yahudilik mi galip gelecek?

«— Gangsterler tarafından Vakıflar-
dan kontratla kiralamış olduğum iş yerime
konulmuyorum. Emniyet acz ifade etmek-
tedir. Sizden dilediğim ölüm fermanımı yaz-
manızdır»

Yukarıdaki ifadeler, ölüm fermanı bek-
leyen bir mazlunun dilidir. Bir Rum zalı-
minin gadrine uğramış, iki ayağından sa-
kat bir millet evladının reisirumhura gön-
derdiği telgraftan damlayan kanlı harfler-
dir.

Milletimiz ne zaman Yunan sürülerini
toplu katliamına ya da tek tek cinayet-
lerine şahit olmamıştır ki? Karıştın tarı-
himizi. Fener Patrikhanesinden talimatlı
kanlı bir papazın tahrikçiliğini göreceksi-
niz. Dinleyin nenelerimizi. Yunana karşı
namusunu, vatanını nasıl fedakârca müda-
faa ettiğini duyacaksınız. Ve dolaşın esna-
fımız arasında. Yahudinin soygununu, Ru-
mun kaçakçılığını gözlemlenizle müşahade
edeceksiniz.

Atina'nın batakhaneleri için İstanbul'
un serveti peşkeş çekiliyor. Yunanın pis iş-
tihası uğruna milletimiz sömürülüyor. Ve
mübarek Anadolu toprakları Elen emper-
yalizminin merası yapılmak isteniyor.

Kan, gözyaşı ve inilti üzerinde salta-
nat kurmak isteyen böylesine namussuzca
bir faaliyetin kaynağını, Megalo - İdeanın
karanlık mahzenlerinde aramak gerekir.

Kıbrıs'ta banyoda katledilen yavrunun
acı feryatları bu karanlık mahzenlerin du-
varlarına çarpa çarpa susturuldu.

Batı Trakya'da Türk mekteplerinde
tarihimize, dinimize hakaret eden öğret-

menlerin ipleri bu karanlık mahzenlerin
mazgallarından idare edildi.

Ve Atina'ya kaçırılan İstanbul'un ser-
vetiyle Megalo-İdeanın zulüm tezgâhı ku-
rulmaktadır.

Türk'ün serveti Kıbrıs'ta, Türke karşı
silah oldu. Türk'ün alınteri Batı Trakya'da,
Türk'ü boğan dere oldu. Türk'ün ıstırapı
İstanbul'da, Türk'ün ölüm fermanını yazdı.

İşte yukarıdaki telgrafta okunan ölüm
fermanı da böyle bir ıstırapın acı feryadı-
dır. Ama kulak veren kim? «Sakata iş, di-
lenciliğe paydos» derken iki ayağından mef-
lûc bir millet evladını ticaretinden men
edip sefaletin kucagina terketmek neden?
Bu ölüm fermanını duyup ta kalbi sıvı-
mayan bir millet evladı düşünülebilir mi?

İşte biz de kalbimizi sızlatan bu telg-
rafın sahibini bulalım dedik: Sorduk, soru-
şturduk. Evinin Besiktas Nüşetkiye cadde-
sinde olduğunu öğrendik. Oraya kadar git-
memiz icabediordu. Öyle yaptık. 26 num-
ralı otobüs, kapısının önünden geçer de-
diler. Gerçekten öyle. Otobüs evin bir iki
metre gerisinde bizi indirdi.

Bu arada otobüste karşılaştığım bir
yolcuyu anlatmadan geçemeyeceğim. Oto-
büste hemen yanıma kolu sarılı bir yolcu
oturmuştu. Kolu bir atkı ile boynuna da-
asılı idi. Sordum. Trafik kazası geçirdiğini
söyledi. Beşiktaş'ta durakta beklerken bir
hususî araba kaldırıma çıkmış ve zavallıyı
beş metre ileriye fırlatmış. Fırlatmış ama,
asıl oyun bundan sonra başlıyor. Hususî
arabanın sahibi bir yahudi. Hemen kaç-
mak istemiş. Fakat basaramamış. Bunun
üzerine kazazedeye para teklif etmiş. Ka-
bul etmemiş diyor. Mahkum olsun ki baş-
ka bir Türk'ün de sakat kalmasına sebep
olmasın.

Yahudi boş durmamış. Hemen bir ya-
lanıcı şahit buluyor. Türk'ün alevhinde şahit-
lik etmesi için bol para veriyor. Biz ka-
zazede ile konuşurken, yahudiden ziyade
yalancı şahide kızıyordu. Yahudi ise ara-
dan sızdı. İki Türk bir Yahudi yüzün-
den birbirine küfrediyordu. Her yerde böy-
le değil midir? Hâdiseleri meydana getirir.
Hemen ortadan kaybolur...

Otobüs inince ilk isimiz 36 numarayı
bulmak oldu. Kapının önünde ovnaşan ço-
cuklar bize kapıcıyı çağırdılar. Elinde bir
ip yumağı, gözlerinin feri kaybolmuş bir ka-
dıncağız. Bize aradığımız Sabahattin Çağ-
layan'ın aşağıda oturduğunu söyledi. İndik
girişten ki ikat aşağıda. Zile bastığımız za-
man 7-8 yaşlarında bir çocuk açtı kapıyı.
Ardın da sakat halivle bize doğru gelen Sa-
bahattin efendi görüldü. Güclükle yürü-
yordu. İnsan, nasıl zulmeder bilmem ki böyle
bir çaresize. Ama ediliyor işte. Hem de bu
zulüm vetkililerin gözü önünde yapılıyor.
Bir Rumun Yunanistan'a nara kacırmazı
için bir sakata varıncaya kadar adicesine
işlediği zulüm... Ve buna göz yumulan Tür-
kiye...

Hemen bizi icerive aldı. Dertliyiz be-
yim diye başladı. Günlerdir şu zemin katın
rutubetinde sefaletle karşı karşıyayız. Rız-
kimızdan her gün 160 lirayı alıp götür-
en Hristo, bu parayla kaloriferini ısıtıyor. Ama

İşportacı Sabahattin efendi muhabirimize duru-
munu anlatırken görülüyor.

(Foto: Yeniden Milli Mücadele)

görüyorsunuz ki biz...

— Pekiyi Sabahattin efendi ne iş ya-
pardınız?

— Ne yapabilirim ki beyim? Şu sakat
halimle. Görüyorsunuz iki ayağım da felç-
li. El açar dılenebilirdim. Ama ben müsli-
manım, Türküm. Dinim, tarihim sakat dahi
olsam çalışmamı emreder. Hem şu yavrula-
rın vebali var üzerimde. Okumaları gere-
kir: İşte bunun için küçük bir tezgâh kur-
dum. Mısır Carsısının Eminönü kapısın-
dan girişte sat köüede. Ufak tefek keyler
satıyordum. Semsive, mendil, çakı çakmak
v.s. Yedi sene burada çalıştım. Kimse bir
şey demedi. Çünkü kontratım vardı.

2 Ocak 1966 tarihinde Vakıflar Baş-
müdürlüğünden İstanbul Üçüncü noterli-
ğinin tasfiyesi almıştım. Her ay muntaza-
man Vakıflara kırımı ödüyordum. Ne za-
manki Hristo Rumu büyük kaçakçılığa te-
şebbüs etti; beni de iş yerimden gangster-
leriyle çıkardı. Hem de benim olmadığım
bir zaman da tezgâhımı söktürmüş. Benim
tezgâhtan aldığım meşru kazancım bugün
Hristonun kasasından Atina bankaların akı-
yor.

— Pekiyi, Vakıflar senin yerinden atıl-
mana mani olmuyor mu?

— Vakıflar mı var ki beym? Güya ye-
rime yerlesmek için emniyete yazı yazdı.
Fakat tatbik eden kim? İnsanın aklına iş-
ter istemez sualler geliyor. Acaba Rum Hris-
to para mı yediyor diye... ve ben de bu
şüpheli uyandıran vakalar gördüm. Tahta-
kale karakoluna vardığımda Hristo ile Ko-
miser (T.K.) karşılıklı sohbet halinde kah-
ve içiyorlardı. Rumla sohbet eden bir polis
beni tahkir ediyor, azarlıyordu. Öyle ya.
Rum, kelli felli, cebi şişkin. Ama ben iki
ayağı sakat, cebi delik bir insanım. Elbette
tahkir ediliyim.

— Yok Sabahattin efendi. Hakkın yok
böyle konuşmaya. Ayağı sakat, parası yok
diye bir millet evladı tahkir edilemez. Hele
İstanbul'da bu hiç olamaz. Üstelik bir Ru-
mun keyfi için hiç olamaz. O namussuzluk-
lar Kıbrıs'ta oluyor, Batı Trakya'da oluyor.
Gümölcine dağlarındaki Türkler, kirletir-
ler diye şehre indirilmiyor. Bu işi de polis
vazife edinmiş. Türk okullarında Türkçe
konuşturamıyorlar. Hemen polise ihbar va-
pılıyor. Gördün ya, Türke hakaret eden Yu-
nan polisi. Ama burada Yunanlı polis yok
ki. Onun için polisi tahkir edemeyiz. O da
bu milletin evladı.

(Devamı 14. Sayıfede)

Mısır çarşısında yeni Rumlar tarafından zorla alın-
an Sabahattin efendi iki yavrusuyla beraber gö-
rülüyor. Unutmayalım ki her yavrunun hakkı,
Yunanistan'a, İsrail'e herkesin gözü önünde kaçı-
rılmaktadır. Bu gariblerin hakkı için bütün Sa-
bahattin efendiler mücadele saflarına katılın.

(Foto: Yeniden Milli Mücadele)

KÖY ENSTİTÜLERİ HAKKINDA

Memleketimizin en büyük meselelerinden biri, belki de başta geleni eğitim ve öğretim meselesidir. Yıllardır ehliyetsiz ellerin inhisarında kalan maari' davamız bugün çıkmaza girmiş bulunmaktadır. İlk- okuldan başlayarak üniversiteye kadar derece derece bütün eğitim yuvaları gayri millî kültürlerin tesiri ile fonksiyonunu kaybetmek üzeredir.

Bir zamanlar Köy Enstitüleri diye bir müessese kurmuştu. Bu okulların iç yüzünden ve gayelerinden bihaber bir kaç zavallı kurtuluşu bunlardan beklediler. Fakat Köy Enstitüleri beklenenin tam tersini verdi. Maarif davasını halledeceği yerde ona en büyük darbeyi vurdu. Bu müesseselerde vuvalanan bir avuç komünist, buraları bir ihtilâl üssü ve kızıl yuvası haline getirdi. Devrin siyasi iktidarı ise olanlara hiç ses çıkarmadığı gibi adeta teşvik etti. Ter- temiz Anadolu çocuklarını Rusya'da uygulan- taktiklerle komünistleştirmeye çalış- tılar. Bu faaliyetleri icra edenlere göz yum- dular.

Milletimiz yarasını saran her eli şük- ranla anarken, Köy Enstitüleri karşısında neden direnmıştır? Her türlü baskı ve te- röre rağmen çocuklarını bu müesseselere göndermemekte niçin diretmiştir? Köy Ens- titülerini yeniden açma gayretlerinin kay- nağı nedir? Bütün bunlara cevap verebil- mek için Köy Enstitülerinin gaye ve fa- liyetlerini tahlil etmek gereklidir.

DEVİRİN SİYASİ İKTİDARI

Bilindiği gibi Köy Enstitülerinin ku- ruluş ve faaliyet yıllarında iktidarda C.H. P. bulunuyordu. İnönü milletin rızası hila- fına memleketi idare etmekteydi. Savaş, açlık ve sefalet milletin hayatını tehdit ediyordu. Vatanın hakikî sahibi olan mil- letimiz devamlı surette fakirleşiyor, işçi ve köylü inliyordu.

Milletin maddî varlığı bu şekilde dar- belenirken, ideolojik yapısı da taarruzla- ra uğruyordu. Milliyet, din, tarih, dil ve mukaddesat düşmanlığı almış vürümüşti. Osmanlı tarihi ise bir barbarlık ve vahşi- lik olarak gösterilmisti. «Laiklik» maskesi arkasında milletin dinine, imanına ve ahlâ- kına her türlü darbe vuruluyordu. Mater- yalizm ve Allah'ı inkâr Rusya'yı imrendire- cek bir şekilde telkin ediliyor, iman ve ide- olojisine bağlı millete Moskova'nın ağziyle «gerici» ve «kuvruk» diye iftira atılıyor- du. İşgal ordularının bile el sürmedikleri ibadet yerleri kapatılmış ve saman doldu- rulmuştu. Millet bu şekilde inlerken Ko- münizm ve diğer batıl ideolojilere kapılar açılarak gelişmelerine fırsat hazırlanmış- tır. Materyalizm ve Allah'sızlık okullara kadar sokulmuş körpe dimağlar batıl inanç- larla zehirlenmiştir. Böylece sefalet ve ız- dırap içinde kıvrılan bir nesil ortaya çıkmış- tır. Bu durumun baş mes'ulü İnönü ve çevresi olmuştur.

Durum bu merkezdeyken sözde milleti kurtarmak ve köylüyü kalkındırmak gaye- siyle Köy Enstitüleri açıldı. Hattı zatında

Köy Enstitülerinin açılış gayesi politik bir sebebe dayanmaktadır. İnönü, Köy enstitü- leri ile İnönizm meftun bir muhafız ordu- su yetiştirmeyi düşünürken, devrin komü- nistleri de bu müesseselere nası girecekle- rin ve faaliyet göstereceklerini tasarlıyor- lardı.

TONGUÇ VE YÜCEL

Bu arada Köy Enstitülerinin plânlayı- cısı ve tatbikatçısı İ. Hakkı Tonguç ve H. Ali Yücel'in dünya görüşünden bahsetmek te fayda vardı. Çünkü bir ferdin eseri ad- daha iyi anlamak için ideolojisini bilmek lazımdır.

Tonguç'un bu şekilde bir düşünceye sahip oluşu tesaüfî değildir. Kendisi Etem Nejat, Mustafa Suphi ve daha pek çok ko- münistlerin fikir mirasına son derece bağ- lı ve hürmetkârdır. Bilindiği gibi Etem Ne- jat ve Mustafa Suphi millî kurtuluş savaşı- nın amacını komünizme çevirmek için Rus- lar tarafından vazifelendirilerek Anadolu' ya sokulmuş iki komünist idi. Aynı zaman- da Ethem Nejat Lenin'in yanibaşında ko- münist ihtilâlinde vazife almış ve Azerbay- can'da ilk Türk komünist partisini kurmuş- tur.

Tonguç bu eserinde aynı zamanda ma- arifei olan Etem Nejat'ın fikirlerini eğiti- me tatbik edemeden öldüğünden yakınır ve şöyle devam eder: «...Bu sebepten teşebbüs- leri kendi bulduğu yerlerde, karanlıklar içinde parlayan bir yıldız gibi parlayıp kaybolmuş, üzerinden uzun yıllar geçtik- ten sonra aynı fikirler ele alınarak gerçek- lenmek istenmiştir.» Görülüyor ki köy ens- titüleri maarife maskesine bürünmüş bir komünistin yanı sıra Ethem Nejat'ın fikirleri- nin tatbikat hâline konduğu bir müessese olmuştur. Yukarıdaki itiraf bunu ispatlar. Nitekim Ethem Nejat Köy Enstitülerine kaynak olmuş fikirlerini Terbive-i İptida- iye İslahatı adlı küçük bir kitap halinde ya- yınlamıştır.

Tonguç bir resim öğretmenidir. Hiçbir pedagojik bilgisi ve tahsili yoktur. Durum bu kadar açık olmasına rağmen Köy En- titülerinin idaresi eline verilmiş ve bu mü- esseseler komünist yuvası haline getirilmiş- tir.

Devrin Millî Eğitim Bakanı H. Ali Yü- cel'dir. Yücel bir Yahudi dönmesi ve ko- münist olan Nazım Hikmet'in yakın dostu- dur. Aynı zamanda katmerli bir mason olan Yücel, her türlü komünist faaliyetlere açık ca göz yumduğu gibi bizzat kendisi de bu- na önyak olmuştur. Nitekim Nazım hapis- te iken, kendisine birçok tercümeler vap- tırdığı bilinen gerçeklerdendir. Ayrıca her keşce komünistliği bilinen pekçok komünis- ti öğretmen olarak kadroya alan Yücel ko- münistlere her türlü müsamahayı göster- mistir. Zamanında ne kadar materyalist yabancı eser varsa, hepsi Türkçe'ye çevril- miştir. Batı ve özellikle Yunan Klâsikleri namı altında gavri ahlâkî, gavri insani ve materyalist kitaplar kütüphaneleri doldur- muştur. Fakat maziye ait bütün ilmi, dinî

ve ahlâkî eserler çürümeye terk edilmiş ve çürütülmüştür. Diğer maari' müesseseleri materyalist kültürlerin hücumuna uğrar- ken, Köy Enstitüleri komünist hücreleri ha- line getirilmiştir.

NİÇİN KURULDU?

Daha önce de belirtildiği gibi, Köy Enstitülerinin kuruluş gavesi, veni bir dü- şünce ve hayat nizamını köylüye empoze et- mektir. Bunun için marksist ve materya- list bütün eğitim esasları Enstitülerde tat- bîk edilmiştir. Enstitülerin gayeleri yönün- den Engin Tonguç'un şu iftiraı kıymetli- dir:

«Köy enstitüleri sistemi başlıbaşına ne bir okuma-yazma kampanyası, ne bir köy kalkınması sorunu, ne bir öğretmen ve- tiştirme çabası, ne bir okul yapımı girişimi idi. Temel amacı tarihsel koşulların hazır- ladığı bir olanaktan yararlanarak iktidara katılıp elde edilen yürütme gücü ile emek- çî sınıfları birleştirmek ve devrimsel süreci hızlandırmak için girişilmiş bir dev- rim stratejisi taktiğidir.»

(II) Devrim Stratejisi açısından Köy Ens- Engin Tonguç Sh: 270.

«Yapılmak istenen bir (devrim için eği- tim) uygulamasıdır. Amac devrimsel süre- ci hızlandırmaktır.»

(III) Aynı eser Sh: 268.

Görülüyor ki son hedef başkadır. Köy Enstitüleri ise bu son hedefe götüren tak- tiktir. Sözü edilen son hedef milletin ve köylünün hayatında istenilen bir değişiklik- tir. Yeni bir hayat nizamı ve yaşayış şekli- dir. Bu nizam ise komünizmdir.

Komünist faaliyetlerin ağırlık merke- zini Köy enstitülerine öğretmen yetiştir- mek gayesiyle yüksek kısım haline getiri- len Hasanoğlar köy enstitüsü teşkil etmiş- tir. Buradan mezun olanlar diğer köy ens- titülerine gönderildiği için komünistler en fazla burada üşenmişlerdi. Sabahattin Ali, Pertev Boratav, Sabahattin Evüboğlu, Be- hice Boran, Meliha ve Nivazi Berkes gibi şahıslar sık sık Hasanoğlandaki derslere gönderilmişlerdir.

Köy Enstitüleri ileride milletimize uy- gulanması düşünülen bir rejimin ön kara- kolları mahiyetini arz eder. Öğrencilere de- vamlı surette marksizmin telkini ve her türlü ahlâkî ve millî hasletlere ve dinî duy- gulara her fırsatta hücumunun en açık delilidir. Bir taraftan öğrencinin hayat ide- olojisi derece derece yıkılırken öbür yan- dan da başka bir ideoloji tekin edilmistir. İşte bu ideolojide gavri millî gayri insani ve gavri ahlâkî batıl bir mahive gösteren marxizmdir. Nitekim vesikalar bir kısım ens- titü öğrencilerinin komünizmi er ideal bir sistem olarak kabul ettiklerini göstermek- tedir. Bu durum tesadüflerin eseri olamaz.

Anadolu'dan toplanan temiz köylü ço- cukları Marxsis bir eğitim içerisinde yetis- tirilerek, ihtilâ ordusu hazırlanmak isten- di.

Milletten gizlenen ihane

31 MART

6

Görülüyor ki; masonluğun umdeleri zihinlere tamamen nakşedilmiş. İttihat ve Terakki partisi mason umdelerinin ifadesi olan «İttihad-ı Anâsır». Bütün unsurların birliği, kardeşliği, fikrini propagandayla meşgul. Bu fikrin gerçekleştiğini göstermek için meydanlarda sarıklı hocalarla papazlar kucaklaştırılıp öpüştürülmüş, böylece iki ayrı hayat nizamının temsilcileri kardeş oldu demek istemişlerdir. Fakat itihatçılar, biraz sonra beşerî hadiselerin kanuniyetine karşı gelmenin cezasını kendileriyle beraber bütün bir millete çektireceklerdir.

Hristiyan ve Yahudi çeteleri dağlardan şehirlere inip meşrutiyet lehindeki gösteri yürüyüşlerine katılmışlar, alkışlanmışlar, alkışlamışlardır. Meşrutiyetin ilânından sonra kısa bir zamanda imparatorluğun parçalanıp yıkılması; meşrutiyetin gelmesi için kan döken, ter döken ve para döken fesat ocaklarının millî davalarından taviz vermeyişlerinin ifadesidir.

Sultan Abdülhamid'in has adamlarından boşalan devlet kademelerine, politikadan, devlet idaresinden dünya siyasetinden anlamayan cahil ve hain itihatçılar getirildi. Orduda ikilik çıkarıldı. «İstibdatçı ordu, hürriyetçi ordu» diye ayırım yapıldı. İttihatçılara muhalif olan subaylar ordudan atıldı. Yerlerine askerlikten anlamayan menfaatperest ve maceraperest itihatçılar getirildi. 1908 den bu yanadır ki: «mürteci» kelimesi «muhalif» manasına kullanılmaya başladı. 1908'in hainleri kendilerine muhalif olan vatanseverlere «müftecî» diyorlardı. Bugünün hainleri de aynı şeyi yapıyorlar.

Bugün kim yahudi uşağı ve emperyalizmin kör aleti değilse, kim komünist, mason ve matervalist düşmam ise, kim millettine, tarihine, dinine millî değerlerine saygılı ve bağlı ise o gericidir. Bugün millet düşmanları için en geçerli akçe olan, emperyalizmin iç savaş sloganı «gericilik» kavramını, bütün çıplaklığı ile görelim.

Antiempervalizmin adı:

GERİCİLİK

«Son yüzyılda Türkiye'de her millî kıymdanış, emperyalizmi yıkmaya tehlikesi taşıdığından, itham edilmiş ve gözden düşürülmüştür. Milletlerin ve milletimizin düşmanları, bu itham içinde iğrenç bir kelime bulmuşlardır: GERİCİLİK..»

Şimdi aynı iftiranın ve emperyalistlerin her millî uvanışı damgalamalarının parolası olan GERİCİLİK safsatasına komünistlerin verdiği manayı görelim:

«Tanrı fikrinin en iyi niyetlerle ve en saf bir şekilde müdafaa edilmesi veya haklı çıkarılması bile gericiliğin haklı gösterilmesi demektir.» (Lenin, Eserler. Cilt: 15, shf: 371-372)

Görülüyor ki, komünistlere göre gerici demek Allah inancına sahip olmak demektir.

«Din, özü itibarıyla, ilim aleyhtarı ve sömürücü mahiyeti dolayısıyla komünizmle uzlaşmaz. Din daima gericidir onun yönetici ve temsilcileri ne olursa olsun...» (İlim ve Din, Moskova, Sayı: 4, Nisan 1961)

«Marxizm bütün modern dinlere ve ki-

liselere, bütün din teşkilatlarına burjuva reaksiyonunun sömürmeyi ve işçi sınıfını uyuşturmayı savunmak üzere kullandığı birer organ nazariyle bakar.» (Lenin, Eserler. Cilt: 15, shf: 371-372)

Yukarıda verilen vesikalar, komünizmin kurucularının, bütün dinler ve bu arada mübarek dinimiz hakkında düşüncelerini belirtmektedir. Uğrunda milyonlarca şehidin kanlarının aktığı, hayatımızın gayesi ve bize zafer, şeref, saadet getiren dinimiz hakkında millet düşmanlarının telâkkileri bunlardır. Komünistlere göre din geridir, dindar mürtecidir.

Milleti ayakta tutan ideolojik değerlerin temeli İslâmın yıkılması gerçekleşmeden, gerçek emperyalizm ve onun kolları olan komünizmin ve kapitalizmin bir müslüman cemiyete girmesi mümkün değildir.

Komünist dünyasının sayılı şeflerinden Mao gericilik meselesinde neler demektedir?

«İkinci olarak; inkılâpçı, yani, hakiki üç halk prensibi partimizle işbirliğine dayanmalıdır. Eğer partimizle işbirliği etmiyorsanız, o halde bize karşı kovmağa mecbursunuz... Kimin tarafını tutarsanız tutunuz, partimize karşı geldiğiniz anda işbirlikçi hain durumuna düşersiniz.» (Mao, Yeni Demokrasi. Shf: 43 İst. 1967).

«... Siz partimizle döğüşmeye kalkarsanız, bu halk sizi iyi karşılamaz. Şu kadarı muhakkaktır ki, kim partimize karşı koymak istiyorsa yok edileceği güne hazırlanmalıdır.» Mao, Yeni Demokrasi, Shf: 44 İstanbul 1967.

«Fakat bir kimse... Sosyalist devlet kurulduktan sonra da, Rusya ile ittifaka muhalefet ederse veya partimiz kurulduktan sonra da bizimle işbirliğine muhalefet ederse, o takdirde o, yaşadığı zamanlardan habersiz bir gericiden başka bir şey değildir.» (Mao Yeni Demokrasi, Shf: 47 İst. 1967)

Mao'nun ifadelerinden besbellidir ki; kim komünizme, komünist devlete, Rusya'ya ve komünist partisine karşı çıkarsa GERİCİDİR. Yani gericilik, anti komünizmin adıdır. Kim anti-komünist ise, kim milliyetçi ise ve kim dindar ise GERİCİDİR.

Komünist şeflerinin, uydurma gericilik hakkındaki ifadelerinin özü bunlardan ibarettir. Komünizme göre, komünizmin hakim olduğu, vani din, âile, ahlâk mülkiyet ve devletin bulunmadığı hayvanî hayat, insanlığın ileri yaşama şekilleridir. Komünizme girişten evvel yaşanan hayat tarzı geri bir hayattır ve cemivet şeklidir. Aynı mantık Hristiyan papazlar ordusunun ve sionistlerin mantığıdır. Yani sionizme göre, en ileri yasayış. Tevrat şeriatının tatbik edildiği yaşayışdır. Hristiyan liderlerine göre Tevrat ahkâmının tatbik edilmediği cemivetler geridir.

Bu meselenin; insanlığı emperyalist harplerle yıkıp tüketen, bütün milletleri soyan ve çürüten emperyalizmin ihdas ettiği bir mesele olduğu artık bellidir. Gericilik, bu hain sion. Hristiyan ve komünist şeflerine göre; anti-sionizmin, anti komünizmin bir başka adıdır. İnsanın ve millet-

lerin en tabii hakkı olan anti-komünizm ve anti-sionizmin çürütölmek istenmesidir.

Emperyalizmin beyni olan sionizmin ve sionizmin bir harp âleti olan komünizmin milletlerce protesto edilmesinden tabii ne olabilir?

Tevrat'ın stratejisini incelerken gördüğümüz, «Sana karşı çıkan her dili suçlu çıkaracaksın, sana karşı yapılan hiç bir silâh işe yaramayacaktır.» emrini harfiyyen yerine getiren gerçek emperyalistlerin elinde GERİCİLİK iftirası bir iç savaş sloganıdır! Şimdiye kadar incelediğimiz vesikaların mantıklı ve tabii neticesi budur!

Şu halde; kim Türkiye'de sistemli bir irticain varlığından bahsediyorsa o, ya azıllı bir emperyalisttir: ya emperyalistlerin kölesidir, yahut emperyalistlerin propagandalarına kanmış bir zavallıdır! Ve bu kanaatına bağlı bulunduğu müddetçe millet düşmanıdır, din düşmanıdır ve emperyalisttir.

Ve emperyalistler ve emperyalistlerin ajanları tarafından kötölen her hareket iyidir, makbuldür ve millidir. Emperyalistler tarafından medih edilen her hareket ise; sadece emperyalistlerin menfaatlerine yarayan, muhakkak gayri millî ve gayri insani bir harekettir. Bu şaşmaz ölçüdür!

Gerçek Emperyalizm. Necmeddin Erişen

Evvelce de belirttiğimiz gibi beynelmilel güçler; emellerine ancak Abdülhamidi devirmekle varabileceklerini, Abdülhamid devrildikten sonra Osmanlı İmparatorluğunu yıkmak kolay olacağı tesbit etmişlerdi. Tesbit edilenler arasında itihatçıların kukla olarak kullanılacağı ve milletin temiz duygularının istismar edileceği hususu ön plânda idi. 31 Mart hâdisesinde 60 bin vatan evlâdının öldürülmesi Türk padişahının tahttan indirilerek idarenin maceraperest hainlere devredilmesi ve sonunda bir milletle beraber bir ideolojinin yıkılıp çökmesi, millet düşmanları tarafından çizilmiş böyle bir plânın gerekçesi ve gerçekleşmesiydi.

31 MART'I KİM TERTİBETTİ?

Yıllardır sorulagelen bu soru ve bu soruya verilecek gerçek cevap gerek millet hayatının devam etmesi gerekse bütün insanlığın gerçek huzura kavuşabilmesi için verilecek mücadelede çok önemlidir. Şimdiye kadar verilen cevaplar ve bu hususta yapılan izahlar yeterli değildir. Hâdiseyi aydınlatacak vesikaların hainler, gafiller, tertipçiler tarafından yakılıp ortadan kaldırılmış olması 31 Martı bütün teferrüatı ile öğrenmemizi ebediyyen önlemiştir. Ancak millet tarihimiz için bir dönüm noktası, ve dünya tarihi için en önemli meselelerden biri olan 31 Mart karanlıkta kalmaz. Onu tarihin temel kanununa göre tedkik edeceğiz.

Dünya tarihi, ideolojilerin kavgasının tarihidir. Beşer tarihi başlıyaldan beri, hâdiseler farklı ideolojilerin çarpışmasından doğmuştur. Her biri bir ideolojinin tezahürü olan milletler tarih boyunca döğüşemişlerdir. Bu gerçeği gözönünde tutarak 31 martta döğüşen ideolojileri ve ideolojik grupları tesbit etmemiz gerekir:

(Devamı Gelecek Sayıda)

Milletin müdafaası devam ediyor

Mücadele Birliğine Kimler Düşman?

Genellikle inanç ve tutumlar, bireyin kişiliğindeki en önemli özelliklere fonksiyonel bakımdan bağlı bulundukları, iyi örgütlenmiş ve genellenmiş olup, başka kimse ve guruplarla özdeşmek ihtiyacına dayandıkları taktirde daha bir büyük önem taşırlar. Gene, bunlar, yeni oluşmuş bulunmaları halinde, değişme geçirmekte iseler veya yeni oluşan başka inanç ve tutumlarla açık bir tutarsızlık içinde bulunuyorlarsa ve başka kimseler tarafından tehdit ediliyorlarsa daha açık bir şekilde dışa vurulurlar.

(SOSYAL PSİKOLOJİ TEORİ VE SORUNLARI. Davit Krech, Richard S. Crutchfield, Türk siyasi İlimler Derneği yayınları, Siyasi İlimler Serisi: 12 Sahife 190-191)

Yukarıda aldığımız mütaaalalara bay bilirkişi ne der? Omu bilmiyoruz. Ancak bilinen bir gerçek varsa, oda şudur: Biz bildirimizde sosyal psikoloji zaviyesinden reaksiyonu inceledik. Reaksiyonu meydana getiren kolaylaştırıcı şartları ortaya koyduk. Bildirimizin Kayseri hadiselerini izah eden bölümü işte böyle ilmi bir incelemenin vulgarizasyonudur.

Bu bildiride ayrıca Kayseri Hadiseleri vesilesi ile hadiseler esnasında zuhur eden suçlara ve faillerine değil, topyekün milletin inancına, ahlâkına, tarihine, yapıları saldırıları karşılamak gayesini güttük, Meşru bulduğumuz reaksiyonun amili ve saiki olan milletin inancıdır.

Müdafa edilene ve haklı görülen halkın reaksiyonuna amil olan saiktir. Ve bu saikin işlenen suçları hukuka uygun hale

getireceğini de söylemiyoruz. Olayların cereyan tarzı mahkemeleri ilgilendirebilir. Bizim öğdüğümüz, ögeceğimiz tepkinin dayanmaktadır. Suçlar işlenmişse mes'ulü millet değil, tahrikçilere imkân veren idari, adli mercilerdir. Zira tahriplerin yapılmasını seyretmekte ve reaksiyonunu ayardırmayan millet haklı bir saikle protesto etmekte, bu protesto anında bazı fertler tesir altında bulundukları şiddetli hislerin yandığı ideolojik temeldir, inançtır. Korumağa azimli bulunduğu değerlerdir. Buna tecavüz edilmesine tahammül edemeyiz. Halkın protestosu, geri bir hisle, irticai bir surette değil, en muhterem bir saike dâtesiri ile protestolarını suç kalıbına dökmemektedirler.

Yukarıdaki satırlar göstermektedir ki

a) Biz bir suçu veya bir suç sayılabilen fiili öğmedik.

b — Suç işlemeğe tahrik, kanunlara karşı gelmek kastı, bildirinin yazılışına âmil olan saikle de tezat halindedir. Mezkûr bildiri Kayseri hâdiselerinden dört gün sonra ve bu vesile ile milletin inanç ve varlığına tecavüzlerin arttığı bir ortamda, milleti tenzih için yazılmıştır. Bildirimiz sadece millet düşmanlarının millete iftiralara cevaptır.

«Kayseri olaylarının içyüzü» «Ant sayı: 133 Shf. 4)

«T.Ö.S. Kurultayının basılması olayı bir anda meydana gelen bir halk galeyanı değildir. Önceden planlanmış, tertiplenmiş bir olaydır. Olayı planlayan başta A.P. milletvekili Mehmet Ateşoğlu olmak üzere tüm gerici örgütlerdir. Gerici çevrelere ve kandırılmış yığınlara, din açısından etkileyip böylesi tertiplerin içine sokmak ilk akıllarına gelen şeydir.

Sabahın beşinden itibaren sokak aralarında birikmeğe başlamışlardır nümayişçiler. Ön saflarda ellerinde Kur'an cüzleri bulunan Kuran kursu öğrencileri, arkalarında çember sakallılar ve çarşı esnafı..

Olur mu hiç İslâm Ülkesinde komünstlerin toplantı yapması, meslek, yurt ve dünya sorunlarını tartışması, bozuk düzene karşı çıkması.. Elbetteki, icabına bakacaklardı komünistlerin, Allah aşığı Müslümanlar. Çünkü, arkalarında Amerika var. Amerikan taraftarı başbakanları vardır, solcuların nefes alış verişlerini dinleyen işçileri bakam vardı, onların emir kulu olan valileri vardı. Başladı binanın camları, çerçeveleri inmeğe. İçerde ölümle burun buruna bine yakın öğretmen. Dışarıda on bini aşkın gözü dönmüş kiralık usaklar. Bir ses sanatkârı kadını cırlı çıplak soyup yerlerde sürüklemiş ve tenasül uzvuna parmaklarını sokmuşlardır. Galiba müslümanlığın gereğini yerine getiriyorlardı.»

(İhtilâl içindeyiz) Ant. Sayı: 133 Shf. 5

«Dört yıldan beri bir ihtilâl içindeyiz. Bu ihtilâli Adalet Partisi iktidarı yapmaktadır. Aşağı yukarı Türkiyedeki bütün emiler bu kara ihtilâlin merkezidir. Bütün İmam - Hatip Okulları, Kuran Kursları, Komünizimle mücadele cemiyetleri daha irili ufaklı Adalet Partisine bağlı öteki dernekler bu ihtilâlin içindedirler. Konya, Kayseri, Kanlı Pazar ve daha başkaları zenginlere karşı gelişmekte olan öfkenin küçük kıvılcımlarıdır. Kanlı pazarda başlayıp Kayseride, T.Ö.S. de başlayıp mutlaka boğazdaki köşkte bitecektir bu öfke..»

«Kayseri olayları üzerine 20 dernek ve kuruluş ortak bildiri yayınlayarak her türlü silâhı ve mücadele yollarını kullanacaklarını» bildirdiler. Ortak bildiri (Milliyet gazetesi 10-7-1969 perşembe.

«Öğrenci teşekküllerinden F.K.F., Ankara Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi. D.T.C.F., S.B.F., Tıp, Ziraat, Eczacılık, Veteriner, İTİA, Fen, Gazi Eğitim, Erkek Teknik Yüksek Öğretmen Okulu, Basın Yayın Yüksek Okulu, Emperyalizmle Mücadele Derneği, İşsizlikle ve Pahalılıkla Savaş Derneği ve Hacettepe Temel Bilimler Fakültesi Öğrenci derneklerinin ortaklaşa yayınladıkları bildiride «Kayserideki dinamitleme olayının gericiiler tarafından tertiplendiği ve halkın bu şekilde tahrik edildiği» ileri sürülmüş ve söyle denmiştir:

«Olayın niteliği açıktır. Amerikan emperyalistlerinin finanse ettiği işbirlikçi ağaların, tefecilerin ve şeyhlerin körüklediği irtica, yeni bir kanlı pazar denemesine girişmiştir. Devlet güvenlik kuvvetleri onlara yardım eder durumdadır. Atatürk devrimleri, bağımsızlık ve demokrasi için uğraşan yurttaşların mal ve can güvenliği kalmamıştır. Bütün tarih boyunca olduğu gibi, Türkiyede'de gerici şiddet devrimci şiddeti dâvet etmektedir. Yurtsever devrimciler de durumun gerektirdiğini yerine getirecekler Anayasayı, ülkede demokrasi ve bağımsızlığı sağlamak ve korumak için her türlü silâhı ve mücadele yolları kullanılacaktır. İRTİCA VE DESTEKÇİLERİ YOK EDİLECEKTİR. Türkiye hiçbir zaman yeni bir Endonazyaya olmayacaktır.»

T.M.G.T.'nin Bildirisi. (Milliyet gazetesi 10.7.1969 Perşembe).

«Kayseri de irticanın baş kaldırması tamamen Adalet Partililerin tertibidir. Nümayişçilerin içinde bizzat A.P. Milletvekili ve senatörlerin bulunması asıl maksadı açıkça ortaya koymaktadır. Devrimci öğretmenleri halkın gözünden düşürmek için yapılan bu tertiplerle Türk Milletini aldatacaklarını zannedenler kendilerini aldatmaktadır.»

Ancak çok az bir kısmım, fikir edinmek gayesi ile verebildiğimiz, tahriklerin cevaplanması gayesi ile bildiri yazıldı ve neşredildi. Bildiride başka bir maksat aramak bühtandır. Bunun anlaşılması için bildiriyeye bir göz gezdirmek kafidir. 28 paragraflık bildiride Kayseri Hâdiselerini izaha hasredilen paragraf sayısı sadece 3'dür. «Kayseri'de millete atılan bomba ilgili ikaz» başlıklı bir bildiride sadece üç paragrafın tahsisli suç işlemeğe tahrik kastı bulunmadığını gösterir.

c — Bütün bunlardan ayrı olarak Mücadele Birliği Bursa, Taksim, Kayseri, Konya vs. hâdiselerini aynı sosyal kanun zaviyesinden incelemiştir. Mücadele Birliği neşriyatı ile bunu en sarîh şekilde açıklamıştır. Mücadele Birliği Kayseri Hâdiselerinin paralelinde gördüğü Taksim hâdiselerini nasıl izah etmişti:

«Taksim hâdiseleri hakkında tetkiki-kimizi netice olarak şöyle ifade edebiliriz. Taksim hâdiseleri stratejik bir hazırlığın değil bize komünizmin ve satılık basının maşalık ettiği ve sionizmin idare ettiği tahrikler silsilesinin gafırı iradi protestosudur.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Sancakların müdafaası

- 3 -

A) Her ne kadar dernek başkanları ve diğer yetkililer dernek adına hareket ettikleri müddetçe hareketleri derneği bağlar isede, bu hareketler şahsi suç tevhit ettiği takdirde derneğe de ceza verileceği hiç bir kanunda yazılı değildir. Derneklerin hangi ahvalde kapatılacağı ise 3512 sayılı kanunda zikredilmiştir. İddia ise derneğin, yetkililerine müsnet suç ile (... Devletin Mülki bütünlüğünü ve siyasi ve Millî birliğini bozma amacı güden...) mahiyette olduğu yolundadır. Evvelemirde idarecilere müsnet suç suça teşvik veya suçu öğme mahiyetinde olup Millî bütünlük ve siyasi ve Millî birlik aleyhine bir suç mahiyetinde değildir. Öğüldüğü iddia edilen suç ise 171 sayılı kanuna muhalefet, yani toplanma ve gösteri yürüyüşünü tanzim eden kanuna muhalefettir. Bu kanuna muhalefetten millî bütünlük leyhine davranış da doğar diye mütalea etmek ister istemez maruf olan (Ördek Hüsnü) hikâyesi mantığını hatırlatmaktadır. Kaldı ki bir suçu öğmek ile işlemek aynı şey de değildir. Onun içindir ki F.C.K. her suçu öğmeyi o suçun cezası ile cezalandırmamış bütün suçları öğmeyi veya teşvik etmeyi bir tek maddede ve bir tek ceza ile tecziye etmiştir.

B) İddianamenin mantığı ile hareket edilse idi bu ve benzeri derneklerden hiç biri şimdiye kadar faal olarak kalamazdı zira pek çok derneğin yetkili makamını işgal edenler muhtelif suçlardan mahkûm olmuşlardır ama dernekler faaldır. Bilhassa iddianamede zikredildiğine göre bu derneğin eski başkanı 171 sayılı kanun ile tecziye edilmiş ama dernek elan faaldır. Zira derneklerin yetkilileri muvakkattır, yetkileride mahdud ve muvakkattır. Ezcümle hiçbir dernek yetkilisinin dernek adına suç işleme yetkisi olduğu hiç bir derneğin tüzüğünde yazılı değildir. Keza hiç bir dernek de yetki verdiği şahsı suç işlese dahi o makamda bırakacağına dair bir tüzük kabul edemez.

Bu sebeple yetkililerin hareketinin derneği bağlayacağı prensibi mutlak mânâda değildir.

C) 3512 sayılı kanunun 9 maddesi bir derneğin faaliyetinden dolayı kapatılmasını değil bu türlü derneklerin kurulamayacağına âmir olan bir maddedir. 33 üncü madde ise 9 uncu maddeye muhafız olarak kurulmuş olan derneklerin kapatılmasını terviğ eder. İdarecilerin davranışlarını bu maddelerle değerlendirerek dernek kapatmak bu kanunun şumulüne girmez. Derneğin kuruluş gayesi tüzüğünde yazılıdır ve kanuna aykırıdır. Dernek hakkında bir karara lüzum olmadığı kanaatindeyiz.

Gerek idareciler gerekse dernek hükmi şahsiyetinin muhterem mahkeme huzuruna çıkarılışındaki zorlama, toplanan delillerin zoraki temin edilişi, hâdiselerin değerlendirilişindeki mantık tersliği, fiilin kanun maddelerine uydurulması için hukukun tersine mütaleasını temin gayretli de göstermektedir ki; müvekkiller hakkındaki iddia mesnetsizdir. Bu dâvânın açılışındaki kasdin ammenin hukukunu siyanet maksadı ile suçlunun tesbit ve teczivesini teminden ziyade, müvekkilim dernek ve onun idarecilerini izar olduğu kanaatımızca bizat iddia ile ve iddianın istinat ettiği delillerle sabit olmuştur. Eğer kanunlarımız müddeiumumiler tarafından haksız itham edilen ve bu yolla izar edilen kişilere mukabil dâvâ açmakta ve ithamımızı isbatta zerrece tereddüt etmezdik.

Maruz sebeplerle gerek müvekkillerim ve gerekse müvekkilim dernek hakkında herhangi bir ceza tertibinin bahis konusu olamayacağı cihetle daha fazla itham altında kalmaması ve daha fazla izar edilmemesi için dâvâya son verilmesini ve bereat kararı verilmesini vekâleten saygılarımla ve müdaffaten arz ederim.

10/4/1970

Avukat

MEHMET ALTINSOY

SLAVCILIK MI, YAHUDİLİK Mİ?

(Başarafa 7. Sahifede)

münist âlemin çöküşünün birer ifadesidir. Bu insanlar görevlerinden alınsalar da alınmasalar da netice değişmeyecektir. Rusya artık korkulu rüyalar görmeye başlamıştır. Bir tarafta Çin, Rusya'nın geleceğini tehdit etmektedir. Bir kaç gün evvel gazeteler, Çin'in füze atışlarına başladığını yazmışlardır. Rusya, Çin ile arasındaki mesafeyi dengeli tutabilmek için azami gayreti göstermek tedir. Ama er-geç kendi içindeki çatlamalar ve çatışmalar Komünizmi yıkacaktır. Mazlum milletlerin emperyalizme karşı mücadelesi yeniden şekillenmeye başlar ve gerçek rotasına oturursa bunun karşısında ne Rusya ne de Çin duramayacaktır.

Sosyalist ülkelerdeki anti-sionist hareketler komünizmin de yıkılışını hazırlayacaktır. Komünist idareciler hiçbir zulüm vasıtasıyla insanları insanca yaşama arzularını söndüremeyeceklerdir. Milletlerin gerçek emperyalizme karşı verdiği mücadele dünya üzerindeki yahudi hakimiyetiyle beraber bütün maşalarının zulmüne son verecektir.

Beynelmilel yahudiliğin, milletlerin din, ahlâk, ırf ve millî ideallerini yıkmak için tezgâhladığı komünizm, bugün iflasın eşliğindedir. Beynelmilel yahudiliğin tedbiş aleti olan komünist partileri de, bu vazifelerini tam yapamamaktadır. Her yerde halk, komünizmin ve komünist partilerin bir avuç yahudi devleti sahibi yaptığını görmüştür. Ve halk yahudi hakimiyetinin bulunmadığı bir komünizmi talep etmeye başlayınca komünizm, çatırdamağa başlamıştır.

Marx ile Bakunin arasındaki çarpışma ibretle hatırlanabilir. Zira Bakunin de, Marx da komünist idi. Ancak Bakunin ıslavlık için, ıslavlığı

birleştirecek bir komünizm hayal ederken, Marx yahudiliğin cenk silahı halinde bir komünizm tasarlıyordu. Polonya, Romanya, Çekoslovakya'daki komünist partilerine kadar giren ihtilâf, bugün Rus komünist partisini de sarmış bulunmaktadır. Ancak son raundu ıslavlığın mı, yoksa yahudiliğin mi kazanacağı meçhul bulunmaktadır.

MİLLET HAYATININ KARŞILAŞTIĞI TEHLİKE KOMÜNİZM

Mücadele birliği Adanalı Mücadeleciler tarafından konferansa davet edilmiştir. Konferansı genel başkan Sayın Necmeddin Erişen verecektir. 9. 5. 1970 günü verilecek olan konferansa civar vilâyet ve kazalardan gruplar halinde iştirakler olacaktır. Erişen'in vereceği «Millet Hayatını Saran Tehlike: Komünizm» konferansı Adanalı milliyetçiler tarafından sabırsızlıkla beklenmektedir.

YAHUDİLER MİLLİ EKONOMİYİ

NASIL YIKIYOR

(Başarafa 5. Sahifede)

Türkiyedeki 3800 ithalatçı firmanın 3500 i Yahudi patronlara aittir. Dışarıdan gelecek malların fahiş kârları gayri müslimlerin kasalarına akmaktadır. Ticaret Odası bültenlerine göre müessesede adedi nazarı itibara alınırsa; ithalat ve ihracatımızdaki Yahudi, Rum, Ermeni ve yabancı sermaye hâkimiyeti korkunçtur; Badem ihracının % 80 i, bağirsak ihracının % 82 si bakliyat ihracının % 75 i, balmumu ve bal ihracının % 75 i, gül yağı ihracının % 100 ü, hububat ihracının % 70 i, kendir ihracının % 70 i, pamuk ihracının % 80 i, tereyağı ihracının % 77 si, zeytinyağı ihracının % 80 i ve ziraat âletleri ithalinin % 100 ü gayri müslimlerin elindedir.

Gayri millî düzenin verdiği imtiyazlar ile Yahudi, Rum ve Ermeni patronların ve yabancı firmaların bu hâkimiyetlerini devam ettirerek, karşılarında kuvvetli bir sanayinin doğmasına, Türkiye'nin ihtiyaçlarını karşılayan ve milletimizi yabancılarla muhtaç olmaktan çıkaracak kuvvetli bir millî ekonominin teşekkülüne her türlü imkân ve vasıtayı kullanarak mani olmaktadır. Bunun için en âdi ve iğrenç yolsuzluklar, sabotajlar yapılmaktadır.

İzmir'deki zeytinyağı skandalı ve diğerleri işte bu izahlar içinde değerlendirilebilir. Yoksa bu hâdiseler kazanç ihtirası ile hareket eden iki yahudini terti pettiği basit bir hâdiseler olmaktan çok uzaktır. Beynelmilel Yahudi sermayesinin Türkiye'deki uçları millî ekonomimize en alçakça darbeler vermektadırlar. Bu ihanetler binlerce defa tekrarlanmaktadır. Ancak zeytinyağı yolsuzluğu su yüzüne çıkan bir hâdiseler mahiyetindedir. İki seneden beri Yahudi patronlar ve mason biraderler tarafından bu hâdiseler örtbas edilmeye çalışıldı. Dâvânın sorgusuna bakan İzmir 1. Sorgu Hakimi sık sık ölümle tehdit edildiğini, hakaretlere uğradığını, yaptığı basın toplantısında açıkladı. Hâdisenin birçok kapalı kalan yönlerinin bulunduğunu söyledi.

Milletimiz kendi öz vatanında kölelik zincirlerini kırmaya hazırlanmaktadır. Yahudinin zulmü, masonun saltanatı komünistin terörü yıkılış günlerine yaklaşmaktadır. Bu şirret ve soyguncu Yahudiler Judeo-Grek menşeli gayri millî kapitalist sistemden ve menfaatlerinin bekçileri, hizmetkârları ve maşalarından cesaret almaktadırlar. Ancak milletin uyanan, suurlanan, başındaki felâket ve zulüm çemberini gören, millî ızdıraplarının fallı düşmanlarını tanıyan asil milletimiz, Yahudiliğin dönen çarklarını başında parçalayacak, millet iradesinin ve iktidarının hükümran olduğu gerçek demokrasiyi kuracaktır. Yahudilerin fesat ve soygunlarına, masonların ihanetlerine, komünistlerin mel'netlerine; milletimizin iman, irade ve cesareti «dur!» diyecektir. Şereflî milletimiz kendi vatanında esir olmayacaktır. Esaret bulutlarını parça parça edecek, gayri millî sistemin köhnemiş çarklarını kıracaktır.

Tarihin şerefi olan milletimiz millî ideallerini gerçekleştirdiği, millî ekonominin, millî kültürün ve millî menfaatlerin hakim olduğu kendi millî düzenini kuracaktır.

SAVCILIK MI, YAHUDİLİK Mİ?

(Başarafa 10. Sahifede)

— Ne bileyim beyim. Hakkı değil miyim? Dava da ettim hatta polisi. Ama Emin önu İlçe Heyeti meni muhakeme kararı verdi. Beni iki topal ayağımın üstünde döğüp azarlamasa neye şikâyet edeyim?

Acaba doğru mu söylüyordu Sabahaddin Efendi? Batı Trakya'da Yunan polisinin yaptığı zulmü, hakareti bir Türk polisi de yapabilir miydi? Ne de olsa şüphe gırlıyor insanın kafasına...

İNKILÂB İLMİ

14

Daha evvelki siyasi grevleri, umumi grevleri yapan, Duma'ya boykotu temin eden, ihtilâlcı beyannâmeleri dağıtan, ihtilâlcı komiteler, işçi komiteleri, amele arasında tahrikat yapmaya matuf işçi partileri idi. İnkılâp hareketi yaşılayıp bunların yerine yeni mücadele usulleri gelince bu mücadele usullerine göre mücadele edecek teşkilâtların kurulması zarurî oldu.

Demek ki; bir teşkilât şekline devamlı bağlılık içtimai inkılâblarda ve komünist inkılâbında yoktur. O, devamlı surette taktik değiştirdiği gibi, bu mücadeleyi yapacak teşkilâtları da devamlı surette değiştirir.

«Tabiidir ki parti bu devre esnasında toprak altında kalmağa mecburdur. — Bu geri çekilme müdafaa devrinde — Teşkilât böyle gizlenirken kültür, tahsil, kooperatif, sosyal emniyet hareketlerinde kanunun müsaade ettiği sair teşkilâtlar ihtilâlcı kitle teşkilâtının yerini tuttular.»

İhtilâl cezir — yükselme — halinde iken kitle hareketlerini teşkilatlandırmaya matuf, mahsus teşkilâtlar kuruyorlar. İhtilâl geri çekilmeğe başladığı zaman, artık mücadele usulünün değişmesi ile birlikte kültür, tahsil, kooperatif ve siyasi emniyet tedbirleri ve kanunun müsaade ettiği sair teşkilâtlar ihtilâlcı kitle teşkilâtlarının yerini tutuyor. İhtilâlcı mahiyetini gizleyip yerine kanunî teşkilâtlar kuruyorlar.

«İhtilâlin ikinci ve üçüncü safhasında strateji değişmeden kaldığı halde taktikler on kerreden fazla değişmiştir. İhtilâlin med ve cezirine göre, müteaddid değişiklikler meydana gelir. Bu değişiklikler geniş şekiller aldılar.»

Bir veya iki strateji, safhası içerisinde taktiklerin on kereden fazla değişmesi en azından bu kadar da teşkilât şeklinin değişmesine vesile olmuştur. Çünkü mücadele yapmak için teşkilât lâzımdır. Mücadelenin şekli ve mahiyeti teşkilâtın biçimini, gizliliğini ve aleniliğini tayin eder.

Marx der ki : "Bir yandan siyasi durgunluk dönemlerinden yani barış içinde gelişmek yararlanıp öncü sınıfın bilincini, gücünü ve döğüşkenliğini artırmak üzere kabumbağa adımlarıyla ilerlemek; öte yandan da bütün bu çalışmayı öncü sınıfın son hedefine yönelterek düzenlemek suretiyle işçi sınıfını yirmi koca yıl içinde toplayan büyük günlerde büyük işler başarmağa yeterli hale getirmek gerekir.

Lenin ise: «Sosyalizmin kanun dışı ilan edilmesinden sonra, Marx, devrimci lâfçılara ve yeraltı çalışmalarına iştirak etmeyen sosyal demokratlara şiddetle karşıyordu.» demektedir.

Bu safhada Komünist strateji, müdafaa stratejisidir. Strateji taktiklere, taktikler teşkilatlanma şekillerine tesir edecektir. Bu takdirde kapalı teşkilât ve faaliyetler ortaya çıkacaktır.

İslâm inkılâbı hareketi, strateji safhasının teşkilatlanma taktiklerine tesiri: İslâm inkılâbı hareketleri, esas stratejisi itibariyle, üç safhaya ayrılıyor:

1. Mekke stratejisi.
2. Medine stratejisi.
3. Dünya inkılâbı stratejisi.

Mekke stratejisinde iki safha görülmür:

Birinci safha; Hz. Muhammed (S.A.S) peygamberliğin gelişinden risaletin başlangıcına kadar geçen zaman.

İkinci safha ; Risaletin başlamasından Hicret'e kadar olan devir.

Medine'de de iki safha görürüz:

Uhud'a kadar olan birinci safha.

Uhud'dan sonra olan ikinci safha.

Bunlara göre hareketin, propoğandanın ve teşkilatlanmanın alenilik ve gizlilik derecelerini, durumlarını, aldığı biçimleri inceleyelim:

Propoğanda Mekke devrinin birinci safhasında yarı-açık faaliyette bulunuyor. H.Z. Muhammed (S.A.S) ilk kadrosuna Peygamberliğini açıkladıktan sonra bir inkıtâ bahis konusu oluyor. H.Z. Muhammed (S.A.S) bir ric'at haline, İslâm hareketi bir durgunluk devresine giriyor.

İkinci safha, açıklık bakımından, muntelif dereceler arzeder. Bu safhada;

1 — Birinci devre faaliyetin yarı-açık yapıldığı devredir. Bu devre H.Z. Muhammed (S.A.S) in sadece yakın akrabalarına propaganda yaptığı devirdir. «Sen — İkin en yakın hisimlerini inzâr et.» (1) âyetinin gelişile başlar.

2 — Bundan sonra artık Safâ dağına çıkarak, alenen inzâr devri gelir.

3 — Üçüncü devre, H.Z. Ömer'in (R.A) iltihâkiyle başlayıp, kitle hareketleriyle beraber yapılan alenî propoğanda devresidir.

4 — Bundan sonra H.Z. Muhammede (S.A.S) ve ashabına (R.A.) karşı takib edici (1) Eş-Suarâ Suresi : 214.

len abluka siyaseti yani inkılâb hareketinin geri çekilmesi esnasında da, tamamıyla İslâmın aleyhine yönelmiş olan kuvvetler karşısında propoğanda yarı-açık bir şekil almıştır.

H.Z. Hatice'nin ve Ebû Tâlib'in vefatlarından sonra, İslâm inkılâbı hareketinin ittifakları ve kudretleri zayıflamış, bunu fırsat bilen müşrikler, diğer faktörlerin de tesiriyle, İslâma hücumda bulunmuşlardır. Böylece inkılâbı hareket Mekke devrinin ikinci safhasının dördüncü devresinde zayıflamış ve İslâm inkılâbı hareketi de bu zayıflama ve geri çekilmeğe mukabil müdafaa taktiklerine baş vurarak propoğandasını yarı-açık bir şekle getirmiştir. Propoğanda gizli değil, yarı-açıktır. Çünkü H.Z. Muhammed (S.A.S) bu iktidarın tazyikinden ve zulmünden kurtulabilirdiği nisbetde propoğanda etmek imkanını daima aramıştır. Meselâ ; bu safhada, Araplar arasındaki örfe uygun olarak, panayrlarda, kendisini Arabistanda koruyabilecek bazı adamların ittifakını talep etmek suretiyle Taif'de ve diğer yerlerde konuşuyordu. Artık alenî mücadele ve propaganda etmek imkânı zayıflamıştı. Dolayısıyla, bu mücadele şekline uygun olarak da, Müslümanlarda yeni bir teşkilatlanış şekli doğdu. Bütün müslümanlar Mekke'nin müdafaaaya elverişli mahallerinde toplanmış, zor iktisadî şartlar altında zarurî bir teşkilatlanma vucûda getirmişlerdi. Bu devrede, inkılâbı hareketin mu-

ayyen bir safhasındaki mücadele usulüne uygun olarak değişen teşkilatlanış şeklini görürüz. Teşkilatlanış da, mücadele usulleri de hareketin içinde bulunduğu safhaya göre değişti. Halbuki müslümanlar daha evvel yani H.Z. Ömer'in iltihâkiyle birlikte alenî bir kitle hareketine, nümâyişe girmişler, propoğandaları ve teşkilatlanmaları da alenî olmuş idi.

Hareketler itibariyle, hazırlanış safhasında yani birinci, ikinci ve üçüncü senelerde birinci devre yarı-açıktır. Yani H.Z. Muhammed (S.A.S) in H.Z. Ebû Bekir ve arkadaşlarına olan daveti ve onları teşkilatlandırması - Varaka bin Nevfel'in de duyduğuna göre - yarı açıktır.

Kitle nümâyişleri safhasında ise hareket; birinci durumda yani üç ila beşinci senelerde yarı-açıktır. H.Z. Muhammed (S.A.S) ile birlikte H.Z. Ebû Bekir (R.A) ve diğerleri de gurub olarak propoğanda faaliyeti yapıyor, hareket ve teşkilatlanma yarı-açık bir vaziyet arz ediyordu. H.Z. Ömer ve H.Z. Hamza (R.A.) nin iltihaklarıyla birlikte yapılan nümâyiş hareketlerinden anlaşılır ki, teşkilât alenî bir hale gelmiştir. Daha sonra ise, zulmün ve şiddetin başlaması üzerine, ric'at devresi ve bu ric'at devresine uygun olarak da artık teşkilatlanma mecburen varı-açık hatta kapalı bir hale geldi.

Medine'de ise durum:

Artık tam cemiyetleşme olmuş, hareket alenî, propaganda ise tamamıyla açık bir hale gelmiştir. Ama Medine devrinde istihbarat, program ve düşmana vurulacak darbenin zamanı ile mekânı gizlidir. H.Z. Muhammed (S.A.S) in Mekke'ye hücum ve diğer gazalara hazırlık faaliyetlerinde uzak ve yakın gayelerini gizlemesi bunu te'yid eden misaldir.

Su halde bütün inkılâbı hareketlerin tetkikinden çıkan netice:

Hareketin ve teşkilâtın aleniliği veya gizliliği, inkılâbı hareketin içinde bulunduğu strateji safhası ve kullanılacak mücadele usulleri tarafından tayin edilir.

TEŞKİLATLANMA PRENSİPLERİNDEN OTOKRİTİK MESELESİ KENDİ KENDİNİ MURAKABE

Herhangi bir teşkilâtın faaliyet programının normal neticeler verip vermediğini, tasarlanan hedefe doğru gidip gitmediğini öğrenebilmek için faaliyetinin murakebesini yapmasına «otokritik» denir. Eğer bir teşkilât kendi faaliyetlerinin vasil olduğu, hedefi ele geçirebilme imkanlarını devamlı surette murakabe etmezse bu teşkilât muvaffak olamaz. Ancak otokritik lüzumlu olduğu kadar, otokritiğin yapılabilmesi muayyen şartların varlığına bağlıdır.

Otokritik bir disiplin içerisinde murakabedir. Otokritiğin zararlı olmaması için disiplin içerisinde ifâ edilmiş olması lazımdır. Fertler «faaliyetlerin muhasebesini yapıyorum» diyerek nefsi ve kötü sâiklerin tesiri altında konuşmaya başlayabilir. Buna imkan vermeme için, otokritiği sıkı bir disiplin altına almak teşkilâtların vazifesi olmuştur. (Devamı Gelecek Sayıda)

KURT KAPANI VE SANAT GÖRÜŞÜMÜZ

Geçtiğimiz hafta 26 Nisan 1970 günü T.İ.E.T.F. nin sahneye koyduğu «KURT KAPANI» adlı oyunu seyretme fırsatını bulduk. Samimi bir gayretle sahneye konan bu kıymetli eser, ne yazık ki basınımlarımız tarafından lâyıkıyla değerlendirilmedi.

Bu gün Türkiyemizde sanat dalları gayri millî kültürlerin işgali altındadır. Bu, tiyatrodaki olduğu gibi şiirimizde ve romanımızda kendini açıkça gösterir.

Kurt Kapanı tiyatro sahasında bu eksikliği gidermeye çalışmıştır. Üstün inanç arkadaşımızın büyük gayretiyle sahneye konan bu eser, cemiyetimizin içinde bulunduğu buhranların sebebinin ortaya sermektedir. Siyasî hayatımızda oynanan oyunların, bizim hayatımızda ne gibi akisler doğurduğu malumdur. Bugün şehid torunu nesiller, kendilerine verilen gayri millî kültürlerin tesiriyle ne acı hallere düşmüşlerdir.

İdeolojisi uğrunda yüzyıllardır kan akıtan ecdadın torunları, eğer bugünkü perişan hale düşmüşlerse bunun bir sebebi olmak gerek. Kendi kültüründen, ahlâkıktan zorla sökülüp alınan bizim neslimizin katilleri, teker teker ortaya çıkarılacak ve bu hainler aziz milletimize teshir edileceklerdir.

Kurt Kapanı piyesinde Çanakkale Harbinde gazi olan Şakir Bey'in (Üstün İnanç) oğlu Tarık (Abdülkadir Akyol) piyeste üzerinde durulması gereken iki nesli temsil etmektedir. Kendi aslını inkârı varıncaya kadar dejenere olan Tarık; anayı, atayı unutan, aşağılık duygusu içinde çirpınan bugünkü nesilleri hatırlatmaz mı?

Beynelmillel yahudiliğin, onun emrinde çalışan bilimle millet düşmanı ajanların bizi bu hale düşürdüğü malumdur. İki asırdır devlet müesseselerine sızarak ideolojik yapıyı tahrip etmiş, casusların bizde meydana getirebildikleri tek şey, düşmanımız karşısında hissettiğimiz aşağılık duygusudur. Bunu atacacağız. Millette topyekün bir silkiniş geçeceğiz.

Birkaç seneden beri oynanan sağcı piyesler daha ziyade hisleri tahrike dayanıyordu. Kurt Kapanı ise bizzat ideolojik yapıdaki bozuklukları gösteren, dikkatlerimizi bu noktaya çekmek isteyen bir oyundur. Oyunun kıymeti de zaten bu yönünden ileri gelmektedir.

Bütün bu hususlara bizim ilâve etmek istediğimiz husus şudur: Bugün, sağcı mücadelenin bütün sanat dallarını kapsayan ilmi ve inkılâpçı görüşü ne olmalıdır? Sağda şiir, hikâye, roman, tiyatro gibi sanat dallarında az veya çok eser verilmiştir. Ne yazık ki bunlar bir doktrin istikametinde geliştirilememiştir. Sırf bu yüzden, milliyetçi yazarlarımızın kaleme aldıkları eserler bir bütünlük arz etmekten uzaktırlar. Sanatımız cemiyet buhranlarını ve zamanımızda nesillerin geçirmekte olduğu ruhi sıkıntıları bir metod zaviyesinden izah edebilme yeteneğine kavuşmalıdır. Ve sanatımız bası-buyruk yol alan, kendi bildiğini okuyan bir hava içinde değil, yürütülerek ideolojik mücadelenin klavuzluğunda ilerlemelidir.

Komünist dünyasındaki çöküşü durduramayan Yahudi uşağı Rus lideri Kosigin

RUSYA'DA SARSINTI

□ Komünist âlemdaki karışıklıklar her geçen gün daha da artmaktadır. Çin ile Rusya'nın arasındaki ideolojik ihtilâfın düşmanlık haline dönüşmesi, üzerinde durulması gereken bir meseledir. Hal böyle iken beynelmillel komünizmin liderliğini her ne pahasına olursa olsun elinde bulundurmak isteyen Rusya, kendi iç ihtilâflarını bir çözüme bağlayamamıştır. Beynelmillel yahudiliğin Rusya'da komünizm vasıtasıyla devam eden emperyalizmi zaaf geçirmeye başlamıştır. Lenin'in 100. doğum yıl dönümünün şaşaalı törenlerle kutlanmasına rağmen Rusya'da ki bütün milletler, bu emperyalist sisteme karşı güvensizliklerini ortaya sermişlerdir. Milletler uyanıyor ve gayri insanî bir rejim devrini tamamlıyor.

Rusya'da bu durumu farkeden bir Fransız gazetecisi bakınız ne diyor:

«Bu boş ideolojide yalnız nasyonalizm doğuyor. Merkezde bir büyük Rusya nasyonalizmi, bunu çevreleyen birçok küçük korkutucu nasyonalizmler.

«Moskova'da Kızıl Meydan'da, mezarının dibinde Lenin'in ihanet saçan putu, proletaryanın parçalanmasına yardım ediyor.»

L.EXPRESSE Nisan 1970

RUSYA'DA Yahudilik meselesi

□ «Bertrand Russel, Jean - Paul Sartre ve son zamanlardaki Herbert Marcuse gibi filozofların hepsi bu zamanda Sovyetler Birliği'nin her yerinde anti-siyonizmin yayılmasından dolayı tiksintilerini belirtmişlerdir. Gerçekte, eğer bugün Karl Marks hayatta olsa ve Rusya'da yaşasaydı o, ikinci sınıf bir vatandaş olurdu.

«Ruslar, marksist temellere göre Rusya'daki yahudilerin İsrail'e gitmelerine mani olmalarını açıklamazlar.»

JEWIS CHRONICLE
20 Şubat 1970

NOT: Bu ifadeler komünizmin artık iflâsın eşikne geldiğinin en açık ifadesidir. Yahudilik, komünizm gibi gayri insanî bir sistem; sırf yahudi aleyhtarlığını yeryüzünden silmek için icad etmiştir. Bütün milletler asrımızda yahudiliğin gizli oyunlarını farketmiştir. Rusya'da bile komünizm, bu lanetlenmiş kavmin ihanetlerini gizleyememiştir. Rus halkı esaret altında inleyen bütün mazlum milletler beynelmillel yahudiliğe karşı harekete geçmeye hazırlanmaktadır.

Yukarıda adı geçen üç Yahudi filozof, Rusya'da halkın Yahudilere karşı düşmanlık hislerinin belirli hale gelmesinden ne kadar endişe duyuyorlar belli. Bu gidis komünizmin yıkılacağına şaşmaz teminatıdır. Komünist geşler ise bu Yahudi aleyhtarlığını ortadan kaldıramadıkları için kendi aralarında boğuşmaya başlamışlardır. Bir buhran ki, hiç bir tedbir önünü almaya muktedir olamayacak.

Milli İzdırabın Yıldönümü

□ Geçtiğimiz 27 Nisan 1970 günü esir Türk illerinden Azerbaycan'ın yeni Rus çarları tarafından işgalinin yıl dönümüdür. Dünyada ismi bile duyulmamış nice milletler hürriyetlerine kavuştukları halde, Türk dünyasında esaretin hâlâ devam etmesi bizim hesabımıza utanılacak bir haldir. Esir kardeşlerimizin durumunu meclise getiren bir milletvekili çıkmadığı gibi meseleyi Birleşmiş Milletlere götüren bir hükümet de ne yazık ki mevcut olmamıştır. Devlet radyoları ve gayri millî basın bu 50. esaret yılını hiç duyurmamakla, esir kardeşlerimizin davasıyla ne derece alakalı olduklarını göstermiştir.

Azerbaycan'ın komünist eşkiyaların ağına düşüşünün 50. yılı dolayısıyla Azerbaycan Kültür Derneği, Azerbaycan Tanıtma Azerbaycan Milliyetçileri Dernekleri bildiriler neşretmişlerdir:

«Azerbaycan Türkleri 50 yıl içinde Komünist Rus emperyalizmine karşı tam 53 defa isyan etmişler ve sayısız kahramanlık destanları ile dolu olan bu isyan hareketleri her defasında medenî âlemin gözleri önünde komünist Rus sürüleri tarafından kanlı bir şekilde bastırılmıştır. Ne mutlu vatandaşları ve milletleri uğruna şehid olan kahramanlara.»

Zeytinyağı Skandalını protesto

□ Gazetelere bir müddet önce zeytinyağı skandalı ile ilgili bir açıklama yapan İzmir İ. Sorgu hakimi A. Vedat Altuna yahudiler tarafından hakarete uğradığını ve tehdit edildiğini bildirmişti. Zeytinyağı davasının Türk hükümetinin ve milletinin dış itibarını kırma amacını güden bir suikast olduğunu belirtmişti. Davanın gizli tarafının bulunduğunu; bu olayın namuslu müstahsil ve tüccarın haysiyetini kırıcı mahiyette olduğunu açıklamıştı.

Hâdiseyi protesto eden Milliyetçi teşekküller Vedat Altunay'a aşağıdaki telgrafı göndermişlerdir. Aşağıda Mücadele Birliğinin telgrafı görülmüyor.

I. Sorgu Hakimi A. Vedat
Altuna İZMİR

Türk adliyesinde soyguncu yahudi patronların satın almayacağı hakimlerin bulunduğu gösterdiniz.

Hizmetiniz unutulmayacaktır. Hakları milletin düşmanları tarafından gasbedilmeye çalışılan bu milletin evlatları bizler, haklı davanızda sizi sonuna kadar desteklemeye hazırız.